

Inhoud

INLEIDING	8
HOOFDSTUK 1: ALGEMENE BEPALINGEN	9
Paragraaf 1.1 Algemene begripsbepalingen.....	9
Artikel 1.1 Begripsbepalingen.....	9
Paragraaf 1.2 Algemene bepalingen.....	9
Artikel 1.2 Tijdigheid Aanvraag.....	9
Artikel 1.3 Middelen	10
Artikel 1.4 Opname in een inrichting	10
Artikel 1.5 Verlaging wegens het ontbreken van woonkosten	10
Artikel 1.6 Giften en vergoedingen voor materiële en immateriële schade	10
Artikel 1.7 Huur.....	10
Paragraaf 1.3 Maatregel	11
Artikel 1.8 Herziening verlaging.....	11
Paragraaf 1.4 Boete	11
Artikel 1.9 Onverwijld uit eigen beweging	11
Artikel 1.10 Op verzoek	11
Artikel 1.11 Verminderde verwijtbaarheid.....	11
Artikel 1.12 Geen verminderde verwijtbaarheid	11
Artikel 1.13 Hoogte van de boete	12
Artikel 1.14 Wel strafrechtelijke afdoening	12
Artikel 1.15 Wet inburgering	12
HOOFDSTUK 2: BIJZONDERE BIJSTAND	14
Paragraaf 2.1 Algemene bepalingen.....	14
Artikel 2.1 Hoogte bijzondere bijstand en drempelbedrag	14
Artikel 2.2 Draagkracht(jaar)	14
Artikel 2.3 Vorm van bijzondere bijstand	14
Artikel 2.4 Verplichtingen.....	14
Paragraaf 2.2 Bijzondere Kostensoorten	15
Artikel 2.5 Gerechtelijke procedures	15
Artikel 2.6 Bewindvoering / mentorschap / curatele	15

Artikel 2.7	Kinderopvang	15
Artikel 2.8	Uitvaart	15
Paragraaf 2.3	Algemene Kostensoorten	15
Artikel 2.9	Vaste lasten bij opname in een inrichting.....	15
Artikel 2.10	Kosten in verband met wonen.....	15
Artikel 2.11	Noodzakelijke verhuizing.....	16
Artikel 2.12	Duurzame gebruiksgoederen en woninginrichting	16
Artikel 2.13	Knelpuntensituaties	17
Artikel 2.14	Computer.....	17
Artikel 2.15	Crisisuitkering	17
Artikel 2.16	Toeslag levensonderhoud 18-21 jaar.....	17
Artikel 2.17	Woon- werkverkeer	18
Artikel 2.18	Bezoek aan zieke familieleden.....	18
Artikel 2.19	Bezoek aan gedetineerde	18
Paragraaf 2.4	Minimaregelingen	19
Artikel 2.20	Criteria Minimaregelingen	19
Artikel 2.21	Sociaal-culturele, educatieve en sportactiviteiten	19
Artikel 2.22	Leermiddelen.....	20
Artikel 2.23	PC-regeling voor kind.....	20
HOOFDSTUK 3: DEBITEUREN		21
Artikel 3.1	Bevoegdheid tot terugvordering en verhaal	21
Artikel 3.2	Ouderenkortingen.....	21
Artikel 3.3	Verhaalsbepalingen.....	21
Artikel 3.4	Heronderzoek	21
Artikel 3.5	Heronderzoek verhaal	21
Artikel 3.6	Aflossingsritme	22
Artikel 3.7	Aflossingsduur en hoogte.....	22
Artikel 3.8	Verhoging bij niet tijdige betaling	22
Artikel 3.9	Aanmaning	23
Artikel 3.10	Dwangbevel.....	23
Artikel 3.11	Beslaglegging	23
Artikel 3.12	Afzien van verdere terugvordering i.v.m. schuldsanering	23
Artikel 3.13	Afzien na het voldoen van de betalingsverplichting	24

Artikel 3.14	Kruimelbedragen Terugvordering	24
HOOFDSTUK 4:	ARBEIDSINSCHAKELING EN TEGENPRESTATIE	25
Paragraaf 4.1	Arbeidsinschakeling	25
Artikel 4.1	Plan van Aanpak	25
Artikel 4.2	Scholing.....	25
Artikel 4.3	Begeleiding.....	26
Artikel 4.4	Ondersteuning aan jongeren.....	26
Artikel 4.5	Reiskosten.....	26
Artikel 4.6	Niet-uitkeringsgerechtigden en personen met een Anw- uitkering	26
Artikel 4.7	Ontheffingen	26
Artikel 4.8	Intrekken voorziening en terugvorderen.....	27
Paragraaf 4.2	Tegenprestatie	27
Artikel 4.9	Opdragen tegenprestatie.....	27
HOOFDSTUK 5:	INDIVIDUELE INKOMENS- EN STUDIETOESLAG	28
Artikel 5.1	Samenloop individuele inkomens- en studietoeslag	28
Artikel 5.2	Uitzicht op inkomensverbetering	28
HOOFDSTUK 6:	WET TAALEIS.....	29
Artikel 6.2	De taaltoets	29
Artikel 6.3	Geen taaltoets	29
Artikel 6.4	Kennisgeving en bereidverklaring	30
Artikel 6.5	Aanbod taaltraject	30
Artikel 6.6	De voortgang van het taaltraject	30
Artikel 6.8	Relatie met de Wet educatie	31
Artikel 6.10	Herzien en afstemmen verlaging	31
HOOFDSTUK 7:	TEGEMOETKOMING KOSTEN KINDEROPVANG SOCIAAL MEDISCHE INDICATIE 2017	33
Artikel 7.3	Aanvraag	34
Artikel 7.4	Duur en wijze van uitbetaling van de tegemoetkoming.....	34
Artikel 7.5	Intrekking tegemoetkoming	34
Artikel 7.6	Terugvordering	35
HOOFDSTUK 8:	VRIJLATING VAN INKOMEN	36
Artikel 8.1	Definities vrijlating inkomen.....	36
Artikel 8.2	Recht op inkomstenvrijlating	37

Artikel 8.3 Bijdragen aan arbeidsinschakeling	38
Artikel 8.4 Geen recht op inkomstenvrijlating	39
Artikel 8.5 Herziening, intrekking en terugvordering	39
HOOFDSTUK 9: SLOTBEPALINGEN	40
Artikel 9.1 Hardheidsclausule	40
Artikel 9.2 Citeertitel	40
Artikel 9.3 Inwerkingtreding	40
INLEIDING	42
HOOFDSTUK 1: ALGEMENE BEPALINGEN	43
Paragraaf 1.1 Algemene begripsbepalingen	43
Artikel 1.1 Begripsbepalingen	43
Paragraaf 1.2 Algemene bepalingen	43
Artikel 1.2 Tijdigheid aanvraag	43
Artikel 1.3 Middelen	43
Artikel 1.4 Opname in inrichting	44
Artikel 1.5 Verlaging wegens het ontbreken van woonkosten	44
Artikel 1.6 Giften en vergoedingen voor materiële en immateriële schade	44
Artikel 1.7 Huur	44
Paragraaf 1.3 Maatregel	45
Artikel 1.8 Herziening verlaging	45
Paragraaf 1.4 Boete	45
Artikel 1.9 Onverwijld uit eigen beweging	45
Artikel 1.10 Op verzoek	45
Artikel 1.11 Verminderde verwijtbaarheid	45
Stap 1: Vaststellen objectieve verwijtbaarheid	47
Stap 2: Vaststellen subjectieve verwijtbaarheid	47
Stap 3: Vaststellen mate van verwijtbaarheid	47
Artikel 1.12 Geen verminderde verwijtbaarheid	47
Artikel 1.13 Hoogte van de boete	48
Artikel 1.14 Wel strafrechtelijke afdoening	48
Artikel 1.15 Wet inburgering	50
HOOFDSTUK 2: BIJZONDERE BIJSTAND	51
Paragraaf 2.1 Algemene bepalingen	51

Artikel 2.1	Hoogte bijzondere bijstand en drempelbedrag	51
Artikel 2.2	Draagkracht(jaar)	51
Artikel 2.3	Vorm bijzondere bijstand	51
Artikel 2.4	Verplichtingen	52
Paragraaf 2.2	Bijzondere Kostensoorten	53
Artikel 2.5	Gerechtelijke procedures	53
Artikel 2.6	Bewindvoering / mentorschap / curatele	53
Artikel 2.7	Kinderopvang	54
Artikel 2.8	Uitvaart	54
Paragraaf 2.3	Algemene Kostensoorten	55
Artikel 2.9	Vaste lasten bij opname in een inrichting	55
Artikel 2.10	Kosten in verband met wonen	55
Artikel 2.11	Noodzakelijke verhuizing binnen de gemeente	56
Artikel 2.12	Duurzame gebruiksgoederen en woninginrichting	57
Artikel 2.13	Knelpuntensituaties	58
Artikel 2.14	Computer	58
Artikel 2.15	Crisisuitkering	59
Artikel 2.16	Toeslag levensonderhoud 18-21 jaar	59
Artikel 2.17	Woon- werkverkeer	59
Artikel 2.18	Bezoek aan zieke familieleden	60
Artikel 2.19	Bezoek aan gedetineerde	60
Paragraaf 2.4	Minimaregelingen	60
Artikel 2.20	Criteria Minimaregelingen	60
Artikel 2.21	Sociaal-culturele, educatieve en sportactiviteiten	61
Artikel 2.22	Leermiddelen	61
Artikel 2.23	PC-regeling voor kind	62
HOOFDSTUK 3:	DEBITEUREN	63
Artikel 3.1	Bevoegdheid tot terugvordering en verhaal	63
Artikel 3.2	Ouderenkortingen	63
Artikel 3.3	Verhaalsbepalingen	64
Artikel 3.4	Heronderzoek	64
Artikel 3.5	Heronderzoek verhaal	64
Artikel 3.6	Aflossingsritme	64

Artikel 3.7	Aflossingsduur en hoogte.....	65
Artikel 3.8	Verhoging bij niet tijdige betaling	66
Artikel 3.9	Aanmaning	67
Artikel 3.10	Dwangbevel.....	67
Artikel 3.11	Beslaglegging	68
Artikel 3.12	Afzien van verdere terugvordering i.v.m. schuldsanering	69
Artikel 3.13	Afzien na het voldoen van de betalingsverplichting	70
Artikel 3.14	Kruimelbedragen Terugvordering	70
HOOFDSTUK 4: ARBEIDSINSCHAKELING EN TEGENPRESTATIE		71
Paragraaf 4.1	Arbeidsinschakeling.....	71
Artikel 4.1	Plan van Aanpak	71
Artikel 4.2	Scholing.....	71
Artikel 4.3	Begeleiding.....	72
Artikel 4.4	Ondersteuning jongere.....	72
Artikel 4.5	Reiskosten.....	72
Artikel 4.6	Niet-uitkeringsgerechtigden en personen met een Anw-uitkering	73
Artikel 4.7	Ontheffingen	73
Artikel 4.8	Intrekken voorziening en terugvorderen.....	75
Paragraaf 4.2	Arbeidsinschakeling	75
Artikel 4.9	Opdragen tegenprestatie	75
HOOFDSTUK 5: INDIVIDUELE INKOMENS- EN STUDIESTOESLAG.....		76
Artikel 5.1	Samenloop individuele inkomen- en studietoeslag.....	76
Artikel 5.2	Uitzicht op inkomensverbetering	76
HOOFDSTUK 6: WET TAALEIS.....		77
Artikel 6.1	Aantonen kennis Nederlandse taal	77
Artikel 6.2	De taaltoets	79
Artikel 6.3	Geen taaltoets	79
Artikel 6.4	Kennisgeving en (geen) bereidverklaring.....	80
Artikel 6.5	Aanbod taaltraject	80
Artikel 6.6	De voortgang van het taaltraject	80
Artikel 6.7	Het ontbreken van elke vorm van verwijtbaarheid	80
Artikel 6.8	Relatie met de Wet educatie	81
Artikel 6.9	Relatie met de Wet inburgering.....	81

Artikel 6.10	Herzien en afstemmen verlaging	81
HOOFDSTUK 7: TEGEMOETKOMING KOSTEN KINDEROPVANG SOCIAAL MEDISCHE		
INDICATIE 2017		82
Artikel 7.1	Doelgroep	82
Artikel 7.2	Vormen kinderopvang	82
Artikel 7.3	Aanvraag	83
Artikel 7.4	Duur en wijze van uitbetaling van de tegemoetkoming.....	83
Artikel 7.5	Intrekking tegemoetkoming	83
Artikel 7.6	Terugvordering	83
HOOFDSTUK 8: VRIJLATING VAN INKOMEN		83
Artikel 8.1	Definities vrijlating inkomen	83
Artikel 8.2	Recht op inkomstenvrijlating	83
Artikel 8.3	Bijdragen aan arbeidsinschakeling	84
Artikel 8.4	Geen recht op arbeidsinschakeling	84
Artikel 8.5	Herziening, intrekking en terugvordering	84
HOOFDSTUK 9: SLOTBEPALINGEN		85

INLEIDING

Na invoering van de Wet werk en bijstand (WWB) in 2004 zijn alle gemeenten zelf verantwoordelijk geworden voor de financiering van de WWB. Per 1 januari 2015 is de Participatiewet ingevoerd. Net als bij de invoering van de WWB hebben de gemeenten na invoering van de Participatiewet op onderdelen beleidsvrijheid gekregen/behouden. Bij de invoering van de Participatiewet zijn ook de beleidsregels vastgesteld. Veelal betrof het een bestendinging van bestaand beleid maar ook zijn ze destijds geactualiseerd in verband met nieuwe regelgeving. Er is thans gebleken dat er een aantal onvolkomenheden in de beleidsregels waren. Deze worden in dit document verwerkt.

Deze beleidsregels zijn als volgt opgebouwd. In hoofdstuk 1 worden de algemene bepalingen beschreven die betrekking (kunnen) hebben op alle beleid. In hoofdstuk 2 worden de beleidsregels met betrekking tot de bijzondere bijstand alsook de minimaregelingen beschreven. In hoofdstuk 3 komt het debiteurenbeleid aan de orde. In hoofdstuk 4 beschrijven we ons beleid t.a.v. arbeidsparticipatie en tegenprestatie. Vervolgens worden in hoofdstuk 5 de beleidsregels individuele inkomens- en studietoeslag beschreven. In hoofdstuk 6 staan de beleidsregels Wet Taaleis. Hoofdstuk 7 omvat de beleidsregels sociaal medische indicatie. In hoofdstuk 8 staan de vrijlatingsbepalingen geregeld en in hoofdstuk 9 tenslotte de slotbepalingen.

HOOFDSTUK 1: ALGEMENE BEPALINGEN

Paragraaf 1.1 Algemene begripsbepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in deze beleidsregels gebruikt worden en die niet nader worden omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de loaw, de loaz, de Wet participatiebudget, de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet.
2. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
 - a. College: het college van burgemeester en wethouders;
 - b. Wet: Participatiewet;
 - c. Uitkering: de door het college verleende bijstand in het kader van de Participatiewet of verleende loaw of loaz;
 - d. loaw: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
 - e. loaz: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
 - f. Bbz: Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004;
 - g. WSNP: Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen;
 - h. loaw/z: loaw en loaz;
 - i. Wi: Wet inburgering;
 - j. Wlz: Wet langdurige zorg;
 - k. Wet taaleis Participatiewet: de wet tot wijziging van de Participatiewet teneinde de eis tot beheersing van de Nederlandse taal toe te voegen aan die wet;
 - l. Besluit taaltoets: het 'Besluit taaltoets Participatiewet';
 - m. Referentieniveau: het fundamentele niveau (1F-niveau) taal en rekenen volgens de richtlijnen van de Rijksoverheid;
 - n. Wet educatie: de wet van 9 juli 2014 tot wijziging van onder meer de Wet participatiebudget en de Wet educatie en beroepsonderwijs inzake het invoeren van een specifieke uitkering educatie en het vervallen van de verplichte besteding van educatiemiddelen bij regionale opleidingscentra;
 - o. Taalplan: een plan dat wordt opgesteld door een medewerker van de gemeente Putten, waarin staat wat het startniveau van de belanghebbende is, welk niveau haalbaar is en hoe lang de belanghebbende nodig heeft om dit niveau te bereiken. Het taalplan is onderdeel van het plan van aanpak;
 - p. Taaltoets: de toets zoals bedoeld in artikel 18b lid 2 van de wet.

Paragraaf 1.2 Algemene bepalingen

Artikel 1.2 Tijdigheid Aanvraag

1. Bijzondere bijstand voor woninginrichting en duurzame gebruiksgoederen dient te worden aangevraagd voordat de kosten zijn gemaakt.

2. Een vergoeding op grond van een van de regelingen vastgelegd in deze beleidsregels voor andere dan in het eerste lid bedoelde kosten dient te worden aangevraagd binnen één jaar nadat de kosten zijn gemaakt.
3. Een vergoeding op grond van een van de regelingen vastgelegd in deze beleidsregels wordt per kalenderjaar toegekend, waarbij de toekenning tot uiterlijk 1 januari van het volgende kalenderjaar geldt.
4. In afwijking van het derde lid kan bijzondere bijstand worden toegekend voor een maximale periode van vijf jaar wanneer vastgesteld is dat de kosten langer dan een jaar voortduren en de financiële omstandigheden ongewijzigd blijven.
5. De kosten waarvoor een vergoeding op grond van een van de regelingen vastgelegd in deze beleidsregels is toegekend, kunnen tot maximaal één jaar nadat de bijzondere bijstand is toegekend worden gedeclareerd.

Artikel 1.3 Middelen

Wanneer een auto ouder is dan 9 jaar, het geen exclusieve auto betreft, en er is sprake van maximaal één auto per huishouden dan wordt de waarde van deze auto vrijgelaten voor de vaststelling van het vermogen.

Artikel 1.4 Opname in een inrichting

Wanneer een belanghebbende opgenomen is in een inrichting, wordt de bijstandsnorm aangepast vanaf de eerste van de maand volgend op de maand waarin de belanghebbende een volle maand opgenomen is in de inrichting.

Artikel 1.5 Verlaging wegens het ontbreken van woonkosten

Wanneer de uitkeringsgerechtigde geen woonkosten heeft, wordt de uitkeringsnorm verlaagd met 20% van de bijstandsnorm voor een echtpaar als bedoeld in artikel 21 onder b van de wet.

Artikel 1.6 Giften en vergoedingen voor materiële en immateriële schade

Giften en vergoedingen dienen niet als inkomsten aangemerkt, voorzover deze eenmalig worden verstrekt en een bedrag ter hoogte van 20% van de bijstandsnorm voor een echtpaar als bedoeld in artikel 21 onder b van de wet niet te boven gaan.

Artikel 1.7 Huur

1. In deze beleidsregels wordt met huur bedoeld, de netto huur per maand.
2. Netto huur is de overeengekomen huurprijs, na aftrek van de hierover verschuldigde belasting en de servicekosten.
3. Er is sprake van een commerciële huurprijs als de huurprijs tenminste de basishuur bedraagt. Bij een lagere huurprijs dan de basishuur dient beoordeeld te worden of het bedrag gebruikelijk is voor de ruimte die gehuurd wordt. Wanneer het om woonkosten gaat, waarin water- en energielasten zijn begrepen, is er sprake van een commerciële huurprijs als 60% van de totale huurprijs gelijk is aan de basishuur.
4. Basishuur is het bedrag dat voor de vaststelling van het recht op huurtoeslag bij een inkomen op bijstandsniveau voor eigen rekening blijft, zijnde het bedrag van de normhuur dat is ge-

noemd in artikel 17 lid 2 van de Wet op de huurtoeslag verhoogd met het bedrag van de inkomensafhankelijke eigen bijdrage genoemd in artikel 16 eerste lid van de Wet op de huurtoeslag.

5. Wanneer er sprake is van inkomsten uit verhuur dan wordt de volledige huur als inkomen aangemerkt. Indien er een lager bedrag aan huur is vastgesteld dan de basishuur, wordt er uitgegaan van het bedrag van de basishuur als inkomsten.

Paragraaf 1.3 Maatregel

Artikel 1.8 Herziening verlaging

Wanneer aan een belanghebbende een maatregel is opgelegd voor de duur van maximaal 3 maanden en uit de houding van de belanghebbende ondubbelzinnig blijkt dat zijn gedrag gedurende de maatregelperiode ten positieve is gewijzigd, kan het besluit tot het opleggen van een maatregel worden heroverwogen.

Paragraaf 1.4 Boete

Artikel 1.9 Onverwijld uit eigen beweging

Er is sprake van schending van de inlichtingenplicht als bedoeld in artikel 17 lid 1 van de wet wanneer de belanghebbende de feiten of omstandigheden welke van belang zijn voor de arbeidsinschakeling of het bepalen van het recht op uitkering niet op het eerstvolgende rechtmatigheidsonderzoeksformulier heeft vermeld, nadat het te melden feit of de omstandigheid zich voordoet, bekend is geworden of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn.

Artikel 1.10 Op verzoek

Er is sprake van schending van de inlichtingenplicht als bedoeld in artikel 17 lid 1 van de wet wanneer de belanghebbende de gevraagde informatie en/of bewijsstukken welke van belang zijn voor de arbeidsinschakeling of het bepalen van het recht op uitkering niet binnen de gestelde termijn aan het college heeft overgelegd.

Artikel 1.11 Verminderde verwijtbaarheid

Onverminderd het gestelde in artikel 2a, tweede lid van het Boetebesluit socialezekerheidswetten, is er sprake van verminderde verwijtbaarheid als er anderszins sprake is van omstandigheden die leiden tot verminderde verwijtbaarheid.

Artikel 1.12 Geen verminderde verwijtbaarheid

Er is geen sprake van verminderde verwijtbaarheid wanneer:

- a. een belanghebbende de inhoud van de correspondentie van de gemeente niet begrijpt, omdat hij de Nederlandse taal onvoldoende beheerst;
- b. een belanghebbende langere tijd niet in staat is zijn belangen te behartigen.

Artikel 1.13 Hoogte van de boete

1. Het college stelt de boete als volgt vast:
 - a. Wanneer opzet aantoonbaar is: 100% van het benadelingsbedrag;
 - b. Wanneer er geen opzet is, maar wel grove schuld: 75% van het benadelingsbedrag;
 - c. Wanneer er geen opzet en geen grove schuld is: 50% van het benadelingsbedrag;
 - d. Wanneer er is voldaan aan de criteria van artikel 2a Boetebesluit of om een andere reden sprake is van verminderde verwijtbaarheid: 25% van het benadelingsbedrag.
2. De maximale hoogte van de boete wordt vastgesteld conform artikel 23, vierde lid van het Wetboek van Strafrecht.
3. Indien er sprake is van recidive bedraagt de boete maximaal 150% van het benadelingsbedrag.
4. Op het bedrag uit lid 3 wordt het boetepercentage toegepast dat voortkomt uit beoordeling van de mate van verwijtbaarheid conform het eerste lid.
5. Bij het bepalen van de hoogte van de boete, dient mede te worden vastgesteld binnen welke termijn deze kan worden afgelost en daarop dient de boete te worden afgestemd.
6. De termijn als bedoeld in het vijfde lid wordt bepaald op:
 - a. binnen 24 maanden moet kunnen voldoen bij opzet;
 - b. binnen 18 maanden moet kunnen voldoen bij grove schuld;
 - c. binnen 12 maanden moet kunnen voldoen bij normale verwijtbaarheid (geen opzet en geen grove schuld);
 - d. binnen 6 maanden moet kunnen voldoen verminderde verwijtbaarheid.
7. Indien het besluit tot het opleggen van een boete is genomen langer dan 13 weken na het opmaken van het boeterapport worden de percentages genoemd in het eerste en derde lid gehalveerd.

Artikel 1.14 Wel strafrechtelijke afdoening

Het college doet overeenkomstig de Richtlijn voor strafvordering sociale zekerheidsfraude aangifte bij het Openbaar Ministerie bij een benadelingsbedrag gelijk aan dan wel lager dan € 50.000,00 als:

- a. er strafrechtelijke dwangmiddelen zijn toegepast;
- b. het wenselijk is om strafrechtelijke dwangmiddelen toe te passen;
- c. er sprake is van een combinatie met andere strafbare feiten;
- d. dit belangrijk is gelet op de status of voorbeeldfunctie van de verdachte;
- e. er sprake is van recidive met een totaal fraudebedrag boven de € 50.000,00;
- f. fraude is gepleegd met medeweten van uitvoerende ambtenaren;
- g. fraude is gepleegd in georganiseerd verband; of
- h. feiten en omstandigheden van de verdachte hiertoe aanleiding geven en op voorhand duidelijk is dat betrokkene de boete niet kan of gaat betalen wegens het ontbreken van aflossingsruimte voor de duur van een vooraf niet te voorziene periode.

Artikel 1.15 Wet inburgering

1. De in artikel 34 van de Wi bedoelde boete bedraagt:
 - a. € 500,-- wanneer de inburgeringsplichtige niet binnen de in artikel 7, eerste lid, van de

Wi bedoelde termijn of binnen de door het college op grond van artikel 31, tweede lid, onderdeel a, van de Wi verlengde termijn het inburgeringsexamen of staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II heeft behaald.

- b. € 1.000,-- wanneer de inburgeringsplichtige niet binnen de door het college op grond van artikel 32 of 33 van de Wi vastgestelde termijn het inburgeringsexamen heeft behaald.
2. Wanneer er sprake is van een boetewaardige gedraging als bedoeld in het eerste lid moet het college de ernst van de overtreding, de verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende afwegen en moet de hoogte van de boete daarop worden afgestemd.
3. Het college kan besluiten de boete te matigen als het van oordeel is dat de overtreding niet of in mindere mate aan de cliënt verweten kan worden of de omstandigheden van de belanghebbende zodanig zijn dat het van bijzondere hardheid zou getuigen om tot (maximale) boeteoplegging over te gaan.

HOOFDSTUK 2: BIJZONDERE BIJSTAND

Paragraaf 2.1 Algemene bepalingen

Artikel 2.1 Hoogte bijzondere bijstand en drempelbedrag

1. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld op de in die situatie noodzakelijk geachte kosten.
2. Voor de hoogte van de bijzondere bijstand wordt aangesloten bij de geldende Nibud richtlijnen, tenzij in deze beleidsregels specifieke bedragen worden genoemd.
3. Het drempelbedrag wordt vastgesteld op nihil.

Artikel 2.2 Draagkracht(jaar)

1. Als draagkrachtjaar wordt vastgesteld het kalenderjaar vanaf de datum waarop de bijzondere bijstand wordt toegekend.
2. Wanneer het inkomen lager is dan 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, is er geen sprake van draagkracht.
3. Voor zover het inkomen hoger is dan 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, geldt een draagkracht van 35% voor bijzondere kosten.
4. De draagkracht als bedoeld in het derde lid wordt eenmalig per kalenderjaar vastgesteld tenzij het inkomen 20% of meer wijzigt.
5. In afwijking van lid 2 en 3 geldt voor bijzondere bijstand ten behoeve van algemene kosten een draagkracht van 100%.
6. Er is geen sprake van draagkracht indien er sprake is van een wettelijk schuldtraject. Indien er sprake is van een minnelijk schuldtraject is er gedurende maximaal drie jaren geen sprake van draagkracht.
7. De individuele inkomenstoelage en de individuele studietoelage worden niet als middel meegenomen als bijzondere bijstand wordt aangevraagd voor duurzame gebruiksgoederen.

Artikel 2.3 Vorm van bijzondere bijstand

Onverminderd het bepaalde in artikel 48 van de wet, wordt de bijzondere bijstand verstrekt in de vorm van een lening wanneer er sprake is van:

- a. bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen of woninginrichting;
- b. woonkostentoeslag omdat huurtoeslag aangevraagd is, maar deze niet betaalbaar is gesteld;
- c. overwaarde in de eigen woning, die het vrij te laten vermogen te boven gaat;
- d. een taxatie die noodzakelijk is voor de bepaling van de overwaarde van de woning;
- e. de noodzakelijke aanschaf van een babyuitzet waarvoor de belanghebbende niet heeft kunnen reserveren en dit haar niet te verwijten valt.

Artikel 2.4 Verplichtingen

1. De bijzondere bijstand dient te worden besteed aan kosten waar deze voor bestemd is.
2. Is de bijzondere bijstand hieraan niet besteed, dan kan de bijzondere bijstand worden teruggevorderd.

Paragraaf 2.2 Bijzondere Kostensoorten

Artikel 2.5 Gerechtelijke procedures

Voor de voor eigen rekening blijvende eigen bijdrage en griffiekosten kan bijzondere bijstand worden verstrekt, indien hiervoor een toevoeging is verleend op grond van de Wet op de rechtsbijstand.

Artikel 2.6 Bewindvoering / mentorschap / curatele

1. Wanneer er sprake is van voor eigen rekening blijvende kosten van bewindvoering, mentorschap of onder curatele stelling door een rechterlijke uitspraak, kan hiervoor bijzondere bijstand worden verstrekt.
2. Wanneer er sprake is van bewindvoering in verband met de WSNP wordt voor de bewindvoeringskosten geen bijzondere bijstand verstrekt, tenzij bij de slotuitdeling blijkt dat er onvoldoende saldo is voor het salaris van de bewindvoerder.
3. Voor de hoogte en de ingangsdatum van de bijzondere bijstand wordt aangesloten bij de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren.

Artikel 2.7 Kinderopvang

1. Voor noodzakelijke kosten van kinderopvang die verband houden met een door het college aangeboden re-integratietraject, wordt geen bijzondere bijstand verstrekt. Wel kan er in individuele gevallen uit de re-integratiemiddelen een bedrag worden verstrekt.
2. Wanneer een eigen bijdrage wordt opgelegd voor de kosten van kinderopvang en deze is noodzakelijk als gevolg van werkzaamheden en/of inburgering van de belanghebbende, wordt voor de kosten van de eigen bijdrage bijzondere bijstand verstrekt.

Artikel 2.8 Uitvaart

1. Wanneer de noodzakelijke kosten van een uitvaart niet kunnen worden voldaan uit de nalatenschap, kan voor deze kosten bijzondere bijstand worden verstrekt.
2. De in lid 1 genoemde kosten worden voor een evenredig deel aan de erfgenamen toegerekend.

Paragraaf 2.3 Algemene Kostensoorten

Artikel 2.9 Vaste lasten bij opname in een inrichting

1. Wanneer de bijstandsnorm als gevolg van een opname in een inrichting wordt aangepast als bedoeld in artikel 1.4, kan bijzondere bijstand worden toegekend voor de vaste lasten.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand is de alleenstaande norm verminderd met de kosten voor voeding en de norm zak- en kleedgeld als bedoeld in artikel 23 lid 1 van de Participatiewet inclusief de verhoging van deze norm als bedoeld in artikel 23 lid 2 van de Participatiewet.

Artikel 2.10 Kosten in verband met wonen

1. Een woonkostentoeslag kan worden toegekend wanneer de belanghebbende een huurwoning bewoont, maar (tijdelijk) niet in aanmerking komt voor huurtoeslag omdat:
 - a. het contract niet ingaat per de eerste van de maand; of
 - b. de huurtoeslag aangevraagd is maar deze nog niet betaalbaar is gesteld, waardoor de belanghebbende in financiële problemen komt.
2. De hoogte van de woonkostentoeslag als bedoeld in lid 1 onder a wordt berekend naar het aantal contractdagen in die maand.
3. Indien de belanghebbende een eigen woning bewoont, kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor de kosten van hypotheekrente.
4. Bijzondere bijstand voor huur of hypotheekrente wordt voor maximaal 6 maanden verstrekt, waarbij aan de belanghebbende de verplichting wordt opgelegd om zo snel mogelijk goedkopere woonruimte te aanvaarden.
5. Wanneer de belanghebbende aantoonbaar heeft gezocht naar goedkopere woonruimte, maar daar niet in slaagt, kan de termijn voor toekenning van de woonkostentoeslag telkens met 6 maanden worden verlengd met een maximumtermijn van 24 maanden.
6. Wanneer de verplichting als bedoeld in het vierde lid wordt opgelegd, wordt de bijzondere bijstand uiterlijk voortgezet tot het moment dat de belanghebbende in aanmerking komt of in aanmerking had kunnen komen voor goedkopere woonruimte.
7. Komt de belanghebbende de verplichting als bedoeld in het vierde lid verwijtbaar niet na, dan wordt de bijzondere bijstand per ommegaande beëindigd.
8. Voor de berekening van de hoogte van de bijzondere bijstand voor huur of hypotheekrente wordt aangesloten bij de systematiek van de Belastingdienst voor de huurtoeslag.

Artikel 2.11 Noodzakelijke verhuizing

1. Wanneer er sprake is van een noodzakelijke verhuizing binnen de gemeente kan voor de waarborgkosten bij de Woningstichting bijzondere bijstand worden verstrekt.
2. Wanneer er sprake is van een noodzakelijke verhuizing en een belanghebbende kon daarvoor niet reserveren of lenen, kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor de gemaakte kosten van:
 - a. het huren van een busje;
 - b. dubbele huur, als de verhuizing binnen de gemeente is;
 - c. verf en behang tot een bedrag van € 250,-- als de verhuizing binnen de gemeente is.
3. Er is in ieder geval sprake van een noodzakelijke verhuizing als bedoeld in lid 1 en 2 wanneer:
 - a. Een belanghebbende verhuist omdat de huidige woonlasten te hoog zijn als gevolg van niet verwijtbare inkomensachteruitgang en een belanghebbende geen huurtoeslag ontvangt.
 - b. Een belanghebbende moet verhuizen, omdat er anders geen schuldregeling tot stand kan komen.
 - c. Een belanghebbende om andere redenen gedwongen moet verhuizen en niet kon reserveren of lenen.

Artikel 2.12 Duurzame gebruiksgoederen en woninginrichting

1. Wanneer een belanghebbende voor de vervanging van duurzame gebruiksgoederen niet heeft kunnen reserveren en dit hem niet te verwijten valt, kan voor deze kosten bijstand in de vorm van een lening worden verstrekt.
2. De afschrijvingsduur voor de vervanging van duurzame gebruiksgoederen bedraagt 3 jaar voor kleine huishoudelijke apparaten, 5 jaar voor grote huishoudelijke apparaten met een bedrag tot € 500,00 en 10 jaar voor grote huishoudelijke apparaten met een bedrag boven € 500,00.
3. Wanneer er sprake is van noodzakelijke kosten van een volledige woninginrichting kan bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening worden verstrekt ter hoogte van 60% van de hiervoor geldende Nibud norm.
4. Wanneer een belanghebbende in aanmerking komt voor bijzondere bijstand voor woninginrichting kan tevens bijzondere bijstand voor de kosten van verf en behang worden toegekend tot een eenmalig bedrag van € 250,--.

Artikel 2.13 Knelpuntensituaties

1. Wanneer er sprake is van een knelpuntensituatie kan bijzondere bijstand om niet worden verstrekt voor duurzame elektrische gebruiksgoederen.
2. Er is sprake van een knelpuntensituatie wanneer de belanghebbende twee jaar of langer een inkomen ontvangt ter hoogte van de voor hem geldende bijstandsnorm en het vermogen minder bedraagt dan de helft van de grens als bedoeld in artikel 34 lid 3 van de Participatiewet.

Artikel 2.14 Computer

1. Wanneer een belanghebbende een inkomen ter hoogte van de voor hem geldende bijstandsnorm ontvangt, kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor de aanschaf van een computer en printer.
 - a. De bijstand als bedoeld in dit lid wordt tot een bedrag van € 360,-- in de vorm van een lening verstrekt. Het meerdere van de noodzakelijke kosten wordt om niet verstrekt.
 - b. De lening als bedoeld in dit lid dient te worden afgelost met € 10,-- per maand.
2. De bijstand als bedoeld in het eerste lid wordt maximaal eens per 5 jaar verstrekt.

Artikel 2.15 Crisisuitkering

1. Recht op een eenmalige crisisuitkering bestaat wanneer aan een belanghebbende een uitkering voor levensonderhoud wordt toegekend en deze als gevolg van een crisis:
 - a. niet de beschikking heeft over, of geen aanspraak maakt op enige vorm van inkomen of spaargeld; of
 - b. een volledige woning dient in te richten en de belanghebbende niet of nauwelijks de beschikking heeft over duurzame gebruiksgoederen en dit niet het gevolg van verwijtbaar handelen is.
2. De hoogte van de crisisuitkering bedraagt de voor die situatie geldende bijstandsnorm per maand exclusief vakantietoeslag.

Artikel 2.16 Toeslag levensonderhoud 18-21 jaar

1. Wanneer een alleenstaande jonger dan 21 jaar zelfstandig woont en op grond van de bepalingen in artikel 12 van de Participatiewet recht heeft op bijzondere bijstand, is de hoogte van

de bijzondere bijstand het verschil tussen de van toepassing zijnde bijstandsnorm en de norm voor een alleenstaande van 21 jaar of ouder.

2. De bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid is exclusief de in de bijstandsnorm opgenomen vakantietoeslag.

Artikel 2.17 Woon- werkverkeer

1. Indien er sprake is van noodzakelijke reiskosten in verband met woon- werkverkeer, kan voor deze kosten bijzondere bijstand worden verstrekt, wanneer de afstand woon-werkverkeer 10 km of meer bedraagt.
2. Er wordt bijzondere bijstand verstrekt voor de goedkoopste optie van vervoer, waarbij er indien er met eigen vervoer wordt gereisd sprake is van een kilometervergoeding van € 0,19.

Artikel 2.18 Bezoek aan zieke familieleden

1. Er kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor de kosten van het vervoer vanaf het woonadres van de belanghebbende naar het verpleegadres waar de zieke verblijft indien er sprake is van bijzondere omstandigheden.
2. Er is sprake van bijzondere omstandigheden, zoals bedoeld in lid 1, indien:
 - door ziekte extra, noodzakelijke, vervoerskosten gemaakt moeten worden; en
 - de zieke tot het gezin van de belanghebbende behoort of een familielid is in de 1ste of 2de graad; en
 - de verpleging plaatsvindt in een verpleeghuis/ziekenhuis/hospice; en
 - het verpleeghuis/ziekenhuis/hospice waar de verplegende verblijft, is gelegen buiten de gemeente van de belanghebbende, maar binnen Nederland.
1. Er kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor de reiskosten voor maximaal 1 bezoek per week voor maximaal 2 gezinsleden.
2. Er wordt bijzondere bijstand verstrekt voor de goedkoopste optie van vervoer, waarbij er indien er met eigen vervoer wordt gereisd sprake is van een kilometervergoeding van € 0,19.

Artikel 2.19 Bezoek aan gedetineerde

1. Er kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor de kosten van het vervoer vanaf het woonadres van de belanghebbende naar de inrichting waar de gedetineerde verblijft indien er sprake is van bijzondere omstandigheden.
2. Er is sprake van bijzondere omstandigheden, zoals bedoeld in lid 1, indien:
 - door detentie extra vervoerskosten gemaakt moeten worden; en
 - de gedetineerde tot het gezin van de belanghebbende behoort; en
 - de gedetineerde in een gesloten inrichting verblijft (= geen recht op verlof); en
 - de inrichting is gelegen buiten de gemeente van de belanghebbende, maar binnen Nederland.
3. Er kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor de reiskosten voor maximaal 2 bezoeken per maand voor maximaal 2 gezinsleden.
4. Er wordt bijzondere bijstand verstrekt voor de goedkoopste optie van vervoer, waarbij er indien er met eigen vervoer wordt gereisd sprake is van een kilometervergoeding van € 0,19.

Paragraaf 2.4 Minimaregelingen

Artikel 2.20 Criteria Minimaregelingen

1. Om in aanmerking te komen voor de Minimaregelingen, genoemd in deze paragraaf, dient belanghebbende te voldoen aan de volgende criteria:
 - a. De belanghebbende dient inwoner van de gemeente Putten te zijn;
 - b. De inkomsten waren in de 12 maanden voorafgaand aan de aanvraag niet hoger dan 110% van de geldende bijstandsnorm, tenzij er sprake is van een crisissituatie;
 - c. In afwijking van lid 1 onder b geldt de inkomensgrens van 110% niet gedurende zes maanden indien de periodieke uitkering is beëindigd vanwege werkaanvaarding en de belanghebbende had op het moment van beëindiging recht op de regelingen conform dit artikel;
 - d. Het vermogen is niet hoger dan de vastgestelde vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 Participatiewet;
 - e. Voor kinderen tot 18 jaar kan voor sportieve en structureel culturele activiteiten geen vergoeding worden verstrekt op grond van deze regeling.
 - f. Van een crisissituatie als bedoeld onder b is in ieder geval sprake als er in de 12 maanden voorafgaande aan de aanvraag voor een Minimaregeling sprake is van een echtscheiding of beëindigde geregistreerd partnerschap en/of samenwoning en als er sprake is van een statushouder die nog geen 12 maanden verblijf heeft in Nederland.
 - g. In geval van een echtscheiding of beëindigde geregistreerd partnerschap en/of samenwoning als bedoeld onder f wordt alleen het inkomen in aanmerking genomen van de aanvrager en niet van de ex-partner. In geval van een statushouder als genoemd onder f wordt het inkomen in aanmerking genomen vanaf het moment dat deze in Nederland verblijft.
2. Geen recht op een vergoeding als bedoeld in artikel 2.21 en 2.22 bestaat wanneer de aanvrager woonachtig is in een Wlz-instelling of wanneer de aanvrager een student is en een tegemoetkoming of studiefinanciering wordt ontvangen.
3. Wanneer de student als bedoeld in het tweede lid heeft gekozen voor een opleiding bij een opleidingsinstituut welke is uitgesloten van een tegemoetkoming of studiefinanciering, dan wordt deze gelijkgesteld met iemand die wel een tegemoetkoming of studiefinanciering ontvangt.
4. Het recht op de Minimaregeling(en) eindigt :
 - a. Op de verhuisdatum, als de belanghebbende verhuist naar een andere gemeente; of
 - b. In geval van overlijden van de belanghebbende, op de datum van overlijden; of
 - c. Op 31 december van het jaar in overige gevallen.

Artikel 2.21 Sociaal-culturele, educatieve en sportactiviteiten

1. Voor kosten die verband houden met sociaal-cultureel, educatieve en sportactiviteiten kan een bijdrage worden verstrekt.
2. De in het eerste lid bedoelde bijdrage bedraagt maximaal € 225,00 per kalenderjaar, waarbij er voor sportkleding wordt aangesloten bij de Nibud-normen.

3. Geen bijdrage wordt verstrekt voorzover de kosten, waarvoor bijzondere bijstand wordt aangevraagd, reeds op grond van artikel 2.20 van deze beleidsregels vergoed zijn.

Artikel 2.22 Leermiddelen

1. Voor kosten die direct verband houden met het volgen van een studie op de middelbare school of in het voortgezet onderwijs door een ten laste komend kind kan bijzondere bijstand worden verstrekt, voorzover de belanghebbende of het kind geen tegemoetkoming voor onderwijskosten of studiefinanciering ontvangt.
2. De in het eerste lid bedoelde bijzondere bijstand bedraagt maximaal € 250,00 per kalenderjaar.

Artikel 2.23 PC-regeling voor kind

De belanghebbende waarvan een kind in groep 8 van het lager onderwijs zit of voortgezet onderwijs volgt, kan eenmalig in aanmerking komen voor bijzondere bijstand voor de kosten van een computer met printer.

HOOFDSTUK 3: DEBITEUREN

Artikel 3.1 Bevoegdheid tot terugvordering en verhaal

1. Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot het herzien en intrekken van de uitkering en terugvordering van ten onrechte verstrekte bijstand gelden als bedoeld in de artikelen 58 lid 2 tot en met 60 van de Participatiewet, 25 lid 2 van de loaw en loaz.
2. Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot het verhalen van kosten van bijstand als bedoeld in de artikelen 61 tot en met 62i van de Participatiewet.

Artikel 3.2 Ouderenkortingen

Wanneer een belanghebbende in het jaar waarin bijstand ontvangen wordt, recht heeft op de Ouderen- en/of de alleenstaande ouderenkorting van de Belastingdienst, wordt deze niet teruggevorderd.

Artikel 3.3 Verhaalsbepalingen

1. Er wordt in beginsel aan iedere belanghebbende die mogelijk recht heeft op partner- en/of kinderalimentatie de verplichting opgelegd (op grond van artikel 55 van de wet) om alimentatie te vorderen. Slechts indien dit niet kan worden verlangd van een belanghebbende, zal door het college een verhaalsbijdrage worden bepaald.
2. De verhaalsbijdrage wordt opgelegd met ingang van de eerste dag van de maand volgend op de verzending van de eerste aanschrijving.
3. Wanneer de verhaalsbijdrage lager is dan € 50,-- per maand, wordt geen verhaalsbijdrage opgelegd;
4. Het college ziet af van verhaal in rechte wanneer het een afgesloten periode betreft en het totaal te verhalen bedrag niet hoger is dan € 600,--.

Artikel 3.4 Heronderzoek

Tenminste eenmaal per 12 maanden verrichten burgemeester en wethouders onderzoek naar de rechtmatigheid van de toegekende periodieke uitkeringen.

Artikel 3.5 Heronderzoek verhaal

1. Tenminste eenmaal per 36 maanden verrichten burgemeester en wethouders onderzoek naar de draagkracht voor het voldoen van een verhaalsbijdrage.
2. Wanneer gewijzigde omstandigheden daartoe aanleiding geven, wordt als gevolg van dit onderzoek de betalingsverplichting gewijzigd vastgesteld.
3. Er wordt niet overgegaan tot het gewijzigd vaststellen van een betalingsverplichting wanneer de draagkracht ten opzichte van het vorige onderzoek blijkt te zijn vermeerderd met minder dan € 50,-- per maand.
4. Er wordt niet overgegaan tot het gewijzigd vaststellen van een betalingsverplichting wanneer de draagkracht ten opzichte van het vorige onderzoek blijkt te zijn verminderd met minder dan € 10,-- per maand.

Artikel 3.6 Aflossingsritme

1. Wanneer de debiteur geen uitkering ontvangt van de gemeente Putten, dient de vordering ineens binnen 6 weken te worden voldaan.
2. Wanneer het niet mogelijk is de vordering ineens te voldoen, wordt een aflossingsregeling per maand overeengekomen of opgelegd op basis van de draagkracht van de belanghebbende.
3. Ontvangt de debiteur een uitkering van de gemeente Putten, dan vindt verrekening plaats vanaf de maand waarin het besluit tot terugvordering is genomen.
4. Bij aanwezigheid van meerdere vorderingen wordt de debiteur de keuze gegeven op welke vordering het eerst wordt afgelost.
5. Maakt de debiteur geen keuze, dan wordt bij voorrang eerst afgelost op de vordering waarbij brutering kan worden voorkomen, vervolgens op de boete, hierna de leenbijstand en dan de overige vorderingen.

Artikel 3.7 Aflossingsduur en hoogte

1. Wanneer de debiteur een uitkering van de gemeente Putten ontvangt, wordt de hoogte van de aflossing bepaald op het maximale bedrag dat kan worden afgelost, rekening houdend met de beslagvrije voet.
2. Wanneer de debiteur geen uitkering van de gemeente Putten (meer) ontvangt en aflossing van de vordering ineens is niet mogelijk, wordt getracht een betalingsregeling overeen te komen waarbij de vordering binnen 12 maanden wordt afgelost.
3. Wanneer aflossing binnen 12 maanden niet mogelijk is, wordt een regeling naar draagkracht getroffen, waarbij de aflossing wordt vastgesteld op 5% van de geldende bijstandsnorm, verhoogd met 50% van de netto normoverschrijding rekening houdend met de beslagvrije voet.
4. Tenminste éénmaal per 24 maanden verrichten burgemeester en wethouders onderzoek naar de draagkracht voor het voldoen van de aflossingsverplichting.

Artikel 3.8 Verhoging bij niet tijdige betaling

1. Bij gebreke van tijdige en correcte betaling wordt deze vordering door het college:
 - a. vanaf de datum van aanmaning verhoogd met de wettelijke rente en op de invordering betrekking hebbende kosten, waaronder kosten van dwangbevel; en
 - b. gebruteerd.
2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid wordt geen wettelijke rente in rekening gebracht, wanneer:
 - a. het (restant) vorderingen tot € 35.000,00 betreffen;
 - b. de totale rente minder dan € 20,00 bedraagt.

Artikel 3.9 Aanmaning

1. Wanneer de belanghebbende niet tot terugbetaling van de vordering overgaat, dan wel niet bereid is tot het treffen van een minnelijke betalingsregeling of een opgelegde betalingsverplichting niet of niet meer nakomt, ontvangt hij een aanmaning tot nakoming van zijn betalingsverplichting.
2. De termijn van betaling wordt in de aanmaning gesteld op 14 dagen, te rekenen vanaf de datum van verzending daarvan. De belanghebbende wordt daarbij ook gewezen op de betaling van het achterstallige bedrag ineens en de wettelijke rente, die verschuldigd is vanaf de datum van aanmaning.
3. Voor de aanmaning wordt een vergoeding, ter hoogte van het bedrag genoemd in artikel 4:113 van de Awb, in rekening gebracht bij de belanghebbende.

Artikel 3.10 Dwangbevel

1. Wanneer de belanghebbende, na te zijn aangemaand, weigerachtig blijft om zijn betalingsverplichting na te komen en/of de achterstand in betaling ineens te voldoen, vordert het college de vordering bij dwangbevel in als bedoeld in artikel 60, tweede lid van de Participatiewet en artikel 28, eerste lid van de loaw of loaz, wanneer het een terugvorderingsbesluit betreft van na 1 juli 2009.
2. Het dwangbevel bevat een bevel tot betaling binnen 7 dagen na het uitvaardigen van het dwangbevel.
3. In de situatie als bedoeld in het eerste lid, ontvangt de belanghebbende geen dwangbevel, maar een ingebrekestelling, wanneer het een terugvorderingsbesluit betreft van vóór 1 juli 2009.
4. De in rekening gebrachte vergoeding voor aanmaning, de wettelijke rente en de kosten van het dwangbevel worden eveneens bij dwangbevel ingevorderd.
5. De kosten van dwangbevel bedragen 10% van de vordering met een minimum van € 25,00 en een maximum van € 450,00.

Artikel 3.11 Beslaglegging

1. Wanneer de belanghebbende, na het ontvangen van de ingebrekestelling of het dwangbevel, weigerachtig blijft om zijn betalingsverplichting na te komen en/of de achterstand in betaling ineens te voldoen, wordt het terugvorderingsbesluit/dwangbevel tenuitvoergelegd door middel van:
 - a. een executoriaal of conservatoir beslag op roerende of onroerende goederen conform het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering; of
 - b. uitwinnen van zekerheden als pand of hypotheek.
2. De in het eerste lid onder b genoemde vorm van invorderingen wordt in handen gegeven van de gerechtsdeurwaarder.
3. Indien het college de vordering ter executie overdraagt aan een derde die beroepsmatig belast is met de invordering, worden de door de derde gemaakte kosten volledig doorberekend aan belanghebbende.

Artikel 3.12 Afzien van verdere terugvordering i.v.m. schuldsanering

1. Op verzoek van erkende schuldsanerende instanties wordt van (verdere) invordering afgezien

wanneer dit noodzakelijk is voor het tot stand komen van een schuldsanering, tenzij er sprake is van een vordering die het gevolg is van verwijtbaar gedrag en/of een vordering welke gedekt wordt door pand of hypotheek.

2. Met het verzoek als bedoeld in het eerste lid wordt alleen ingestemd wanneer de vordering zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van schuldeisers van gelijke rang.

Artikel 3.13 Afzien na het voldoen van de betalingsverplichting

1. Leenbijstand wordt buiten invordering gesteld nadat er minimaal 60 maanden aaneengesloten naar draagkracht is afgelost en de vordering niet is teruggevorderd. Indien er uitstel van betaling is verleend, wordt de termijn van 60 maanden verlengd met de periode dat uitstel is verleend.
2. Kwijtschelding van de niet fraude vordering kan worden verleend wanneer de debiteur:
 - a. gedurende 5 jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan; of
 - b. gedurende 5 jaar niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan, maar het achterstallige bedrag over die periode alsnog heeft betaald; of
 - c. gedurende 5 jaar geen betalingen heeft verricht en niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten; of
 - d. een bedrag overeenkomend met tenminste 50% van de restsom in één keer aflost; en
 - er geen uitzicht op inkomensverbetering is; en
 - de debiteur een inkomen en vermogen heeft dat voldoet aan de criteria conform het huidige Minimabeleid.
3. Geen kwijtschelding wordt verleend ten aanzien van vorderingen waarop een zekerheidsstelling (pand of hypotheek) is gevestigd, behoudens voor zover zij niet op die goederen verhaald kunnen worden.

Artikel 3.14 Kruimelbedragen Terugvordering

1. Wanneer de vordering na eindafrekening minder bedraagt dan € 75,--, wordt niet overgegaan tot terugvordering.
2. Wanneer het primaire incassotraject is gevolgd, verdere invordering niet mogelijk is en het totaalbedrag van de restant vorderingen minder bedraagt dan € 125,--, wordt het restantbedrag buiten invordering gesteld.
3. Lid 1 en 2 zijn niet van toepassing wanneer er sprake is van vorderingen als gevolg van schending van de inlichtingenplicht als bedoeld in artikel 17 lid 1 Participatiewet of artikel 13 loaw of loaz.

HOOFDSTUK 4: ARBEIDSINSCHAKELING EN TEGENPRESTATIE

Paragraaf 4.1 Arbeidsinschakeling

Algemeen

De gemeente Putten maakt onderdeel uit van de Arbeidsmarktregio Stedendriehoek en Noordwest Veluwe. Op grond van afspraken in deze arbeidsmarktregio wordt gestreefd om re-integratieactiviteiten zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen. Op de Noord Veluwe is dit inmiddels gebeurd. Deze regionale re-integratie instrumenten zijn als bijlage bijgevoegd bij deze beleidsregels en maken onderdeel uit van deze beleidsregels.

Artikel 4.1 Plan van Aanpak

1. Wanneer door het college is vastgesteld dat recht op een uitkering bestaat, wordt voor de belanghebbende een plan van aanpak opgesteld.
2. Het plan van aanpak bevat (indien van toepassing) de uitwerking van de ondersteuning.
3. De belanghebbende is verplicht mee te werken aan het opstellen, ondertekenen, uitvoeren en evalueren van het plan van aanpak.
4. Het college begeleidt een persoon die recht heeft op algemene bijstand of uitkering bij de uitvoering van het plan van aanpak en evalueert, in samenspraak met die persoon, periodiek het plan van aanpak en stelt dit zo nodig bij.

Artikel 4.2 Scholing

1. Een scholingstraject als bedoeld in artikel 4 van de Re-integratieverordening Participatiewet loaw en loaz gemeente Putten 2017 voldoet in ieder geval aan de volgende eisen:
 - a. Het scholingstraject heeft tot doel kennis en vaardigheden te verwerven om de afstand tot de arbeidsmarkt te verkleinen;
 - b. Het scholingstraject dient arbeidsmarktrelevant te zijn;
 - c. Het scholingstraject duurt in beginsel maximaal twee jaar, dit mag een traject naar een startkwalificatie of Mbo-niveau 4 echter niet in de weg staan.
2. Bij toekenning van het scholingstraject komen de volgende kosten in ieder geval voor vergoeding in aanmerking:
 - a. Opleidingskosten en cursusbijdragen;
 - b. Kosten voor boeken en leermiddelen die het opleidingsinstituut verplicht stelt;
 - c. Examengeld (eenmalig);
 - d. Reiskosten.
3. Het behalen van de startkwalificatie of het Mbo-niveau 4 verdient prioriteit. De opleiding wordt beëindigd wanneer naar het oordeel van het college sprake is van onvoldoende inzet of vermogen het diploma te behalen.

Artikel 4.3 Begeleiding

Het college kan aan een belanghebbende begeleiding aanbieden conform het marktbe werkingsplan indien dit naar het oordeel van het college noodzakelijk wordt geacht in het kader van de arbeidsinschakeling.

Artikel 4.4 Ondersteuning aan jongeren

Het college kan ondersteuning aan jongeren onder de 27 jaar aanbieden, indien dit naar het oordeel van het college noodzakelijk wordt geacht in het kader van de arbeidsinschakeling.

Artikel 4.5 Reiskosten

Wanneer een belanghebbende in aanmerking komt voor reiskosten, worden deze vergoed wanneer de afstand 10 km of meer bedraagt, op basis van de goedkoopste optie van vervoer. Indien er met eigen vervoer wordt gereisd, is er sprake van een kilometervergoeding van € 0,19.

Artikel 4.6 Niet-uitkeringsgerechtigden en personen met een Anw- uitkering

1. Ondersteuning bij arbeidsinschakeling voor personen met een nabestaandenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet (Anw-ers) en niet-uitkeringsgerechtigden (Nugger) wordt ingezet nadat is vastgesteld dat de inzet van een re-integratietraject noodzakelijk wordt geacht om reguliere arbeid te verkrijgen, en
 - er geen voorliggende voorziening kan worden benut (bijvoorbeeld studiefinanciering);
 - het totale gezinsinkomen van de persoon niet hoger is dan 150% van het bruto wettelijk minimumloon.
2. Ondersteuning als bedoeld in het eerste lid is slechts mogelijk, onder voorwaarde dat:
 - De Anw-er of een Nugger als werkzoekende staat ingeschreven bij de daarvoor aangewezen organisatie;
 - De Anw-er of een Nugger werkloos is of niet meer dan 16 uur per week betaald werk verricht;
 - De Anw-er of een Nugger zich voor minstens 16 uur per week beschikbaar stelt voor arbeid in loondienst.
3. Wanneer de Anw-er of de Nugger een jongere betreft zonder een startkwalificatie, of tot de groep behoort voor wie inzet van re-integratie bijdraagt aan het voorkomen van uitkeringsafhankelijkheid, gelden de in lid 1 bedoelde voorwaarden niet.
4. Wanneer een Anw-er of een Nugger deelneemt aan een re-integratietraject, is artikel 4.1 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 4.7 Ontheffingen

1. Ontheffing van de arbeidsverplichting als bedoeld in artikel 9 tweede lid van de wet kan worden verleend, wanneer er sprake is van:
 - a. medische en/of psychische belemmeringen voor het verrichten van arbeid in dienstbetrekking of als tegenprestatie;
 - b. zorgtaken voor zieke of hulpbehoevende bloed- of aanverwanten in de eerste of tweede graad;

- c. een alleenstaande ouder met een kind tot 12 jaar voor wie geen passende kinderopvang aanwezig is;
 - d. langdurig ontbreken van arbeidsmarktperspectief bij een belanghebbende;
 - e. het volgen van noodzakelijke scholing.
2. De ontheffing als bedoeld in het eerste lid onder a tot en met c wordt verleend voor de duur van maximaal 2 jaar.
3. De ontheffing als bedoeld in het eerste lid onder d wordt verleend voor de duur van maximaal 5 jaar.
4. De ontheffing als bedoeld in het eerste lid onder e wordt verleend voor de duur van de scholing.

Artikel 4.8 Intrekken voorziening en terugvorderen

1. Wanneer de persoon die deelneemt aan een re-integratietraject verwijtbaar niet voldoet aan de overeengekomen verplichtingen, kan overgegaan worden tot beëindiging van het traject.
2. Wanneer het college kosten heeft gemaakt in verband met het in het eerste lid bedoelde re-integratietraject, kunnen deze kosten van de belanghebbende worden teruggevorderd.

Paragraaf 4.2 Tegenprestatie

Artikel 4.9 Opdragen tegenprestatie

1. Wanneer het college heeft besloten een uitkeringsgerechtigde een tegenprestatie op te dragen, dan krijgt de uitkeringsgerechtigde 4 weken de tijd om een tegenprestatieplaats te zoeken, tenzij het college maatschappelijke nuttige activiteiten voorhanden heeft, die niet uitgesteld kunnen worden.
2. De verplichting tot een tegenprestatie naar vermogen wordt in een beschikking aan de uitkeringsgerechtigde opgelegd.
3. Wanneer het de uitkeringsgerechtigde niet lukt om binnen vier weken een tegenprestatie te vinden, draagt het college aan de uitkeringsgerechtigde een passende tegenprestatie aan.

HOOFDSTUK 5: INDIVIDUELE INKOMENS- EN STUDIETOESLAG

Artikel 5.1 Samenloop individuele inkomens- en studietoeslag

1. Een belanghebbende kan in een bepaald kalenderjaar niet in aanmerking komen voor zowel een individuele inkomensvoeslag als een individuele studietoeslag.
2. Bij samenloop van de individuele inkomensvoeslag en individuele studietoeslag prevaleert de individuele studietoeslag.

Artikel 5.2 Uitzicht op inkomensverbetering

1. Er is sprake van zicht op inkomensverbetering als bedoeld in artikel 36 van de wet, wanneer:
 - de belanghebbende uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgt;
 - de belanghebbende in de referteperiode op enig moment een inkomen heeft ontvangen dat hoger is dan 110% van de bijstandsnorm;
 - vaststaat dat de belanghebbende binnen 3 maanden na de aanvraag een inkomen gaat ontvangen dat hoger is dan 110% van de bijstandsnorm.
2. Wanneer in de laatste 12 maanden van de referteperiode een maatregel is opgelegd vanwege schending van één of meer van de arbeidsverplichtingen en hierdoor arbeidskansen zijn gemist, wordt er geen individuele inkomensvoeslag toegekend.

HOOFDSTUK 6: WET TAALEIS

Artikel 6.1 Aantonen kennis Nederlandse taal

1. Wanneer een belanghebbende in de leerplichtige leeftijd (van 5 tot 16 jaar) tenminste acht jaren in Nederland heeft gewoond, wordt ervan uitgegaan dat door de belanghebbende gedurende acht jaar Nederlandstalig onderwijs is gevolgd.
2. Een belanghebbende toont het volgen van Nederlandstalig onderwijs aan met rapporten of diploma's van erkende Nederlandse onderwijsinstellingen (zowel basis- als voortgezet/beroepsonderwijs). Dat kan ook Nederlandstalig particulier of Nederlandstalig onderwijs in het buitenland zijn.
3. Een diploma inburgering of een gelijkwaardig document geldt als bewijs dat de belanghebbende de Nederlandse taal beheerst en aan de taaleis voldoet.
4. De belanghebbende toont aan voldoende kennis te hebben van de Nederlandse taal indien hij, tijdens een vorige uitkeringsperiode en/of bij een andere gemeente, een taaltoets in verband met de Wet taaleis met goed gevolg heeft afgerond, of anderszins door een college is vastgesteld dat hij de Nederlandse taal op referentieniveau 1F beheerst.
5. Wanneer de belanghebbende niet kan beschikken over de in dit artikel genoemde bewijsstukken, kan de belanghebbende middels een eigen verklaring aantonen te voldoen aan het referentieniveau. Bij twijfel over deze verklaring kan het college ervoor kiezen een taaltoets af te (laten) nemen.

Artikel 6.2 De taaltoets

1. Er wordt een taaltoets afgenomen binnen maximaal 8 weken na ontvangst van de aanvraag van bijstand, indien de belanghebbende niet kan aantonen aan de taaleis te voldoen en er een redelijk vermoeden bestaat dat de belanghebbende de Nederlandse taal niet beheerst op referentieniveau 1F.
2. De taaltoets wordt uitgevoerd door Landstede of TopTaal.
3. Naast het oordeel over de taalvaardigheid, zal de onder lid 2 van dit artikel genoemde organisatie ook een oordeel geven over de meest geschikte taaltraining voor de belanghebbende, hierbij uitgaande van de goedkoopst adequate voorziening.

Artikel 6.3 Geen taaltoets

Wanneer de taalvaardigheid op referentieniveau 1F niet is aangetoond door de belanghebbende, wordt toch geen taaltoets afgenomen indien:

- a. het college vaststelt dat er in de individuele situatie van de belanghebbende langdurige belemmeringen zijn richting de arbeidsmarkt; of
- b. tijdens een vorige uitkeringsperiode door een college is vastgesteld dat de belanghebbende door in de persoon gelegen factoren niet in staat is om de Nederlandse taal op referentieniveau 1F machtig te worden; of

- c. de belanghebbende diverse malen een taalcursus of ander taalonderwijs gevolgd heeft en door een educatie-instelling vastgesteld is dat de belanghebbende vanwege in de persoon gelegen factoren niet in staat is om de Nederlandse taal op referentieniveau 1F machtig te worden; of
- d. aan de belanghebbende een ontheffing is verleend van de arbeidsplicht vanwege psychische, fysieke of sociale problematiek(en), waarbij de aard van de beperking waarvoor de ontheffing is afgegeven ertoe leidt dat het bereiken van referentieniveau 1F niet haalbaar is. Indien de ontheffing op enig moment niet wordt verlengd, dan dient de belanghebbende -indien van toepassing- alsnog de taaltoets af te leggen; of
- e. bij aanvang van de uitkering duidelijk is dat er is sprake van kortdurende bijstand, waarbij kortdurend een periode van maximaal 4 maanden betreft.

Artikel 6.4 Kennisgeving en bereidverklaring

Als na afname van de taaltoets blijkt dat belanghebbende niet aan referentieniveau 1F voldoet, dan wordt onderstaande procedure gevolgd.

1. Belanghebbende ontvangt binnen acht weken na het afleggen van de taaltoets de schriftelijke kennisgeving dat hij de Nederlandse taal niet beheerst op referentieniveau 1F.
2. Tijdens een gesprek wordt de uitslag van de toets en het redelijke vermoeden gecommuniceerd en krijgt de belanghebbende, indien van toepassing, een passend taaltraject aangeboden dat wordt vastgelegd in een taalplan.
3. Als de belanghebbende akkoord gaat, dan wordt het taalplan, indien van toepassing, opgenomen in het plan van aanpak. Het geaccordeerde taalplan staat gelijk aan de bereidverklaring om te starten met de inspanningsverplichting zoals bedoeld in artikel 18b lid 6 van de wet.

Artikel 6.5 Aanbod taaltraject

Belanghebbende krijgt een taaltraject aangeboden door de gemeente Putten. Dit is maatwerk en hierbij wordt altijd uitgegaan van de goedkoopst adequate voorziening.

Artikel 6.6 De voortgang van het taaltraject

1. Indien deze informatie voorhanden is, wordt in het taalplan opgenomen:
 - a. het startniveau van de belanghebbende; en
 - b. het (eind)niveau dat voor de belanghebbende redelijkerwijs haalbaar is; en
 - c. het aantal maanden dat de belanghebbende bij benadering nodig heeft om dit niveau te bereiken.
2. Om blijk te geven van diens inspanningen, overlegt de belanghebbende hiervan bewijsstukken.
3. De inspanningen van de belanghebbende en de voortgang van het traject worden halfjaarlijks beoordeeld in een heronderzoek.

Artikel 6.7 Het ontbreken van elke vorm van verwijtbaarheid

1. Indien de belanghebbende zich bereid heeft verklaard en zich naar oordeel van het college voldoende heeft ingespannen maar de voortgang achterblijft, wordt geoordeeld dat elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt indien:
 - a. een omstandigheid zoals beschreven in artikel 6.3 lid b tot en met d aan de orde is; of
 - b. anderszins een individuele omstandigheid aanwezig is die maakt dat het gebrek aan voortgang niet verwijtbaar is.
2. Wanneer de belanghebbende aan het einde van de vastgestelde periode, zoals bedoeld in artikel 6.6 onderdeel c, het referentieniveau niet heeft bereikt noch de gewenste vorderingen heeft gemaakt en er door het college wordt vastgesteld dat dit niet verwijtbaar is, dan kan het college besluiten het taaltraject te stoppen en wordt dit opgenomen in het persoonsdossier.
3. Voor de situatie zoals beschreven onder lid 2 van dit artikel wordt een termijn van maximaal 3 jaar gehanteerd.

Artikel 6.8 Relatie met de Wet educatie

Wanneer de belanghebbende voor de ingangsdatum van de Wet taaleis begonnen is met een nog lopend taaltraject in het kader van de Wet educatie kan dit aangemerkt worden als 'voldoende inspanning' van de kant van de belanghebbende, zoals bedoeld in de Wet taaleis.

Artikel 6.9 Relatie met de Wet inburgering

Wanneer de belanghebbende begonnen is met een leertraject in het kader van de Wet inburgering kan dit worden aangemerkt als 'voldoende inspanning' van de kant van de belanghebbende, zoals bedoeld in de Wet taaleis.

Artikel 6.10 Herzien en afstemmen verlaging

Het college stemt de opgelegde verlaging op grond van artikel 18b lid 7 van de wet in beginsel af op de omstandigheden van belanghebbende, op de wijze die is opgenomen onder a tot en met e.

- a. Indien het college de bijstand verlaagt conform artikel 18b lid 9, 10 of 11 van de wet, dan kan de verlaging worden stopgezet, indien de belanghebbende aantoont dat hij zichzelf op een bepaald moment weer voldoende inspant en hij zich (opnieuw) bereid verklaart.
- b. Indien de bepaling genoemd onder a. van toepassing is, dan stopt de verlaging vanaf de eerste dag van de maand volgend op de datum dat de belanghebbende zich heeft gemeld om aan te geven dat hij wederom gestart is met zichzelf in te spannen en hij dit ook heeft kunnen aantonen. Dit wordt bekrachtigd door middel van het taalplan.
- c. Wanneer de belanghebbende op enig moment, nadat hij zich bereid heeft verklaard om zich in te spannen, stopt met de inspanning, dan dient de belanghebbende opnieuw mee te werken aan een taaltoets.
- d. Onderdeel c is in beginsel niet van toepassing, indien de belanghebbende binnen drie maanden na de bereidverklaring stopt met de inspanning. In dat geval wordt aangenomen dat het

niveau van belanghebbende niet in die mate kan zijn verbeterd, dat het afnemen van de toets een significant beter resultaat oplevert.

- e. De afstemming geschiedt conform artikel 18b lid 9, 10 of 11 van de wet, met dien verstande dat voor de hoogte/het percentage van de afstemming wordt aangesloten bij het aantal maanden waarover reeds een afstemming voor deze gedraging is toegepast op de uitkering, in plaats van het aantal maanden dat is verstreken tussen de bereidverklaring en de gedraging. De afstemming wordt dus pas verhoogd als de afstemming over in totaal zes dan wel twaalf maanden heeft plaatsgevonden.

HOOFDSTUK 7: TEGEMOETKOMING KOSTEN KINDEROPVANG SOCIAAL MEDISCHE INDICATIE 2017

Artikel 7.1 Doelgroep

1. Voor een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang op basis van een sociaal medische indicatie komen in aanmerking:
 - Werknemers/zelfstandigen met een chronisch zieke of gehandicapte partner; of
 - Ouder(s) bij wie sprake is van een somatische aandoening, een psychiatrische ziekte of problemen in het psychosociaal functioneren waardoor iemand niet meer in staat is de praktische verzorging van een kind of kinderen op zich te nemen; of
 - Ouder(s) met een kind/kinderen met een somatische aandoening en/of gedragsproblematiek waardoor sprake is van overbelasting van de ouder(s).
2. De regels van de bijzondere bijstand zijn van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat het vermogen in de woning volledig wordt vrijgelaten.

Artikel 7.2 Vormen kinderopvang

Kinderopvang waarvoor deze regeling van toepassing is betreft gastouderopvang en opvang in een kindercentrum, bestaande uit dagopvang en buitenschoolse opvang, zoals vermeld in de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen.

Artikel 7.3 Aanvraag

1. De aanvraag om een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang wordt ingediend bij het college.
2. Voordat het college beslist op de aanvraag, wordt eerst beoordeeld in hoeverre het eigen netwerk en de eigen omgeving van de aanvrager, of voorliggende voorzieningen, kunnen bijdragen aan de opvang van het kind/de kinderen.
3. De aanvrager verstrekt desgevraagd aan het college alle gegevens en inlichtingen van hem/haar en zijn/haar partner die voor de aanspraak op en de hoogte van de tegemoetkoming van belang zijn.
4. Inlichtingen en gegevens die kunnen leiden tot de vaststelling van een lagere tegemoetkoming worden, onmiddellijk na het bekend worden daarvan, door de aanvrager verstrekt aan het college.
5. Door het college wordt een indicatie gevraagd aan een onafhankelijke organisatie met de benodigde expertise.
6. De indicatie, zoals bedoeld in het vorige lid, heeft een geldigheidsduur van maximaal 12 maanden en beschrijft de minimale hoeveelheid uren kinderopvang die noodzakelijk is om de beperkingen op te heffen.

Artikel 7.4 Duur en wijze van uitbetaling van de tegemoetkoming

1. Er worden niet meer uren vergoed dan het minimum dat noodzakelijk geacht wordt in de indicatie, conform artikel 7.3 lid 5.
2. De tegemoetkoming wordt uitbetaald na ontvangst van de factuur van het kinderopvangcentrum of het gastouderbureau en na controle van de aangevraagde kinderopvangtoeslag van het rijk.

Artikel 7.5 Intrekking tegemoetkoming

De tegemoetkoming kan eerder worden ingetrokken dan de door het college vastgestelde duur indien:

- a. De ouder niet voldoet aan de verplichtingen;

- b. De kinderopvang niet of niet meer plaatsvindt;
- c. De ouder of het kind niet meer woonachtig is in de gemeente Putten;
- d. De sociaal-medische indicatie komt te vervallen.

Artikel 7.6 Terugvordering

Het college kan de tegemoetkoming van de ouder terugvorderen indien:

- a. De hoogte van de bijdrage is vastgesteld op grond van onjuiste of onvolledig verstrekte inlichtingen door de ouder en de ouder redelijkerwijs had kunnen begrijpen dat de bijdrage geheel of gedeeltelijk ten onrechte is uitbetaald;
- b. De ouder zonder geldige reden en toestemming van het college niet of niet volledig gebruik heeft gemaakt van de kinderopvang.

HOOFDSTUK 8: VRIJLATING VAN INKOMEN

Artikel 8.1 Definities vrijlating inkomen

1. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a. inkomsten uit arbeid: inkomsten uit algemeen geaccepteerde deeltijdarbeid.

Als inkomsten uit arbeid worden mede aangemerkt:

- doorbetaling van loon door de werkgever tijdens ziekte;
- een uitkering op grond van de Wet Arbeid en Zorg of de Ziektewet in verband met ziekte als gevolg van zwangerschap en bevalling;
- inkomsten uit arbeid in eigen bedrijf of zelfstandig beroep als deeltijd-zelfstandige.

b. inkomstenvrijlating alleenstaande ouder: de inkomstenvrijlating bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder r van de Participatiewet, artikel 8, vijfde lid van de loaw en artikel 8, negende lid van de loaz;

c. inkomstenvrijlatingen: de inkomstenvrijlating en de inkomstenvrijlating alleenstaande ouder;

2. Onder inkomstenvrijlating wordt verstaan de inkomsten uit arbeid die op grond van:

- a. artikel 31, tweede lid onder n van de Pw, artikel 8, tweede lid van de IOAW en artikel 8, derde lid van de IOAZ, gedurende ten hoogste 6 maanden niet aangemerkt worden als middelen/ inkomen en die naar ons oordeel bijdragen aan de arbeidsinschakeling;
- b. artikel 31, tweede lid onder r van de Pw, artikel 8, vijfde lid van de IOAW en artikel 8, negende lid van de IOAZ, gedurende een aaneengesloten periode van maximaal 30 maanden niet aangemerkt worden als middelen/inkomen en die naar ons oordeel bijdragen aan de arbeidsinschakeling;

- c. artikel 31, tweede lid onder y van de Pw, artikel 8, zevende lid van de IOAW en artikelen 8, elfde lid van de IOAZ niet aangemerkt worden als middelen/inkomen, tenzij er niet langer sprake is van een medische urenbeperking.

Artikel 8.2 Recht op inkomstenvrijlating

1. Het college stelt het recht op een inkomstenvrijlating ambtshalve, of wanneer dit niet mogelijk is, op schriftelijke aanvraag vast.
2. Voor toepassing van een inkomstenvrijlating dienen de inkomsten uit arbeid in deeltijd tezamen met andere inkomensbestanddelen niet hoger te zijn dan de toepasselijke bijstandsnorm of grondslag.
3. De inkomstenvrijlatingen worden éénmaal per uitkeringsperiode toegekend. Als dezelfde uitkeringsperiode wordt aangemerkt:
 - a. de periode waarin een uitkering aaneengesloten of na een onderbreking die korter is dan 30 dagen wordt voortgezet;
 - b. de situatie waarin de uitkering wordt hersteld, na een onderbreking wegens verblijf in detentie, verblijf in het buitenland of verblijf in een inrichting, ongeacht de duur van de onderbreking;
 - c. de situatie waarin sprake is van aaneengesloten voortzetting van een uitkering die in een andere gemeente werd verstrekt;
 - d. de situatie waarin na wijziging van bijvoorbeeld woon- of gezinssituatie de uitkering naar een andere norm wordt voortgezet.
4. Indien een nieuwe uitkeringsperiode minder dan zes maanden na de ingangsdatum van de inkomstenvrijlating aanvangt, ontstaat geen nieuw recht op de inkomstenvrijlating.
5. Indien een nieuwe uitkeringsperiode minder dan 30 maanden na de ingangsdatum van de inkomstenvrijlating alleenstaande ouder aanvangt, ontstaat geen nieuw recht op inkomstenvrijlating alleenstaande ouder.
6. De zes maanden waarin de inkomstenvrijlating wordt toegepast liggen binnen een periode van maximaal 24 aaneengesloten maanden.

Artikel 8.3 Bijdragen aan arbeidsinschakeling

1. Een belanghebbende heeft alléén recht op inkomensvrijlating als bedoeld in artikel 1 lid 3 onder a of b als die vrijlating bijdraagt aan de arbeidsinschakeling.
2. Van een bijdrage aan de arbeidsinschakeling is naar ons oordeel alleen sprake als voldaan wordt aan alle in dit lid genoemde voorwaarden:
 - a. de arbeid waar de (gevraagde) vrijlating betrekking op heeft, moet onderdeel uitmaken van, of ingepast worden in, het voor de individuele belanghebbende opgestelde/op te stellen trajectplan en in dat plan moet toegewerkt worden naar volledige uitstroom uit de bijstand/uitkering;
 - b. het zetten van de stap deeltijdarbeid moet in het individuele geval als een noodzakelijke stap worden gezien om toe te werken naar volledige uitstroom uit de bijstand/uitkering;
 - c. in het trajectplan is opgenomen welke stappen er gezet gaan worden om uitbreiding van uren en/of werkzaamheden te kunnen realiseren
 - d. belanghebbende moet in traject blijven om de voorgestane uitbreiding van uren en/of werkzaamheden te kunnen realiseren;
 - e. belanghebbende heeft geen medische, sociale of andere belemmeringen die een uitbreiding van uren en werkzaamheden binnen de looptijd van het voor belanghebbende opgestelde/op te stellen trajectplan inperken;
 - f. belanghebbende moet zelf duidelijk blijk geven de intentie en mogelijkheid te hebben om het aantal uren en daarmee de te verwerven inkomsten zodanig uit te breiden dat binnen de looptijd van het voor belanghebbende opgestelde/op te stellen trajectplan wordt toegewerkt naar volledige uitstroom uit de bijstand/uitkering;
 - g. uit de door belanghebbende en/of de (potentiele) werkgever te verstrekken informatie moet naar het oordeel van het college in voldoende mate blijken dat binnen het tijdvak van de vrijlatingstermijn (=6

maanden regulier, of de daarop volgende 30 maanden ingeval van een alleenstaande oudergezin) wordt toegewerkt naar een duidelijke uitbreiding van uren/werkzaamheden richting volledige uitstroom uit de bijstand/uitkering.

Artikel 8.4 Geen recht op inkomstenvrijlating

1. Geen recht op inkomstenvrijlating bestaat voor:
 - a. inkomsten die de uitkeringsgerechtigde bij aanvang van de uitkering al verwierf;
 - b. inkomsten die voortvloeien uit illegale activiteiten;
 - c. inkomsten waarvan geen of geen volledige opgave is gedaan waardoor er sprake is geweest van een schending van de inlichtingenplicht.

Artikel 8.5 Herziening, intrekking en terugvordering

1. Het college kan een recht op een inkomstenvrijlating herzien of intrekken als:
 - a. het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht heeft geleid tot het ten onrechte toepassen van een inkomstenvrijlating op de toepasselijke bijstandsnorm of grondslag van een uitkeringsgerechtigde;
 - b. als anderszins een inkomstenvrijlating ten onrechte op de toepasselijke bijstandsnorm of grondslag van een uitkeringsgerechtigde toegepast is.
2. Als het college een besluit tot herziening of intrekking als bedoeld in het eerste lid genomen heeft, herziet het college het recht op bijstand/uitkering of trekt deze in overeenkomstig artikel 54 lid 3 Participatiewet of artikel 17 IOAW en IOAZ in en vordert de ten onrechte of te hoog verstrekte bijstand/uitkering terug.

HOOFDSTUK 9: SLOTBEPALINGEN

Artikel 9.1 Hardheidsclausule

Wanneer toepassing van deze beleidsregels leidt tot onbillijkheden van overwegende aard kan het College in afwijking van deze regels besluiten.

Artikel 9.2 Citeertitel

Deze regeling kan worden aangehaald als Beleidsregels Participatiewet en aanverwante regelingen gemeente Putten 2019 – eerste wijziging.

Artikel 9.3 Inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden in werking op de eerste dag van de maand volgend op de maand van publicatie.

Toelichting Beleidsregels Participatiewet en aanverwante regelingen Gemeente Put- ten

INLEIDING

De toelichting op de Beleidsregels Participatiewet en aanverwante regelingen gemeente Putten betreft alleen een toelichting waar de artikelen dit behoeven. Alles wat in de wet en de verordening is geregeld en wat in de toelichting van die regelingen is bepaald, wordt niet of slechts beperkt in deze toelichting beschreven.

HOOFDSTUK 1: ALGEMENE BEPALINGEN

Paragraaf 1.1 Algemene begripsbepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

Dit artikel volstaat zonder toelichting.

Paragraaf 1.2 Algemene bepalingen

Artikel 1.2 Tijdigheid aanvraag

In principe dient de een vergoeding vooraf te worden aangevraagd. Echter, bij een aanvraag op grond van een van de in deze beleidsregels vastgelegde regelingen komt het vaak voor dat er sprake is van meerdere kleinere bedragen. Indien de vergoeding achteraf wordt aangevraagd kan deze met terugwerkende kracht worden toegekend tot uiterlijk één jaar terug. Wel dient het recht op de vergoeding nog te kunnen worden vastgesteld. Uitzondering is de aanvraag om leenbijstand voor woninginrichting en duurzame gebruiksgoederen. Deze dient altijd vooraf te worden aangevraagd.

Een belanghebbende dient één keer per jaar de benodigde gegevens te overleggen tenzij er sprake is van wijziging in de situatie, welke financiële consequenties heeft (verandering gezinsituatie, inkomen enz). Dan dienen deze gegevens per ommegaande te worden verstrekt. De vergoeding wordt voor maximaal één kalenderjaar toegekend. Na afloop van dit jaar moet een nieuwe aanvraag gedaan worden. Indien de belanghebbende een uitkering van de gemeente Putten ontvangt, dient een aanvraagformulier te worden ingevuld en ondertekend. Indien de belanghebbende geen uitkering van de gemeente Putten ontvangt, zal ook een inlichtingenformulier moeten worden ingevuld en ondertekend. Is er sprake van kosten die langer dan een jaar voortduren en staat vast dat de omstandigheden ongewijzigd blijven dan kan voor een maximale periode van vijf jaar bijzondere bijstand worden toegekend.

Als de vergoeding is toegekend, kunnen kosten gedeclareerd worden tot 1 jaar na toekenning.

Artikel 1.3 Middelen

In paragraaf 3.4 van de Participatiewet is geregeld wat tot de middelen moet worden gerekend. Het gaat hierbij om inkomen en vermogen.

Een auto behoort tot de vermogensbestanddelen. In het gemeentelijke beleid maken we een uitzondering voor auto's ouder dan 9 jaar. Veelal is de waarde van dergelijke auto's niet meer vast te stellen of ze vertegenwoordigen slechts een zeer geringe waarde. Om deze redenen wordt een auto vanaf 9 jaar buiten beschouwing gelaten. Indien een oudere auto toch een hoge waarde vertegenwoordigt, bijvoorbeeld omdat het een waardevol automerk betreft, dan kan de waarde hiervan alsnog meegenomen worden.

Artikel 1.4 Opname in inrichting

Is een belanghebbende opgenomen in een inrichting, zoals een ziekenhuis en niet zijnde detentie, dan wordt de algemene bijstand aangepast naar de norm zak- en kleedgeld. De algemene bijstand wordt aangepast vanaf de eerste van de maand nadat een belanghebbende één volle maand onafgebroken in de inrichting verblijft. Als de belanghebbende op 2 maart wordt opgenomen verblijft deze op 2 april een volle maand in de inrichting. De uitkering wordt dan aangepast per 1 mei. Vanaf dat moment krijgt een belanghebbende alleen zak- en kleedgeld. Hiermee kan een belanghebbende de vaste lasten van de eigen woning niet betalen. De bijzondere bijstand is geregeld in artikel 2.10 van de beleidsregels.

Artikel 1.5 Verlaging wegens het ontbreken van woonkosten

Bijstand wordt slechts toegekend voor de noodzakelijke kosten van het bestaan. Incidenteel komt het voor dat een uitkeringsgerechtigde geen woonkosten heeft. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn omdat de ex-partner de woonlasten nog betaalt of omdat iemand in een anti-kraak woning verblijft.

Tot 1 januari 2015 was dit geregeld in de Toeslagenverordening en werd geen toeslag toegekend (20% van de bijstandsnorm voor een echtpaar, incl. VT). Deze verordening is echter vervallen vanaf die datum. De systematiek kan wel gehandhaafd blijven. Bij het ontbreken van woonkosten wordt 20% van de bijstandsnorm voor een echtpaar van 21 jaar of ouder tot de pensioengerechtigde leeftijd inclusief VT, op de van toepassing zijnde norm in mindering gebracht.

Artikel 1.6 Giften en vergoedingen voor materiële en immateriële schade

Giften en vergoedingen voor materiële en immateriële schade hoeven niet als inkomsten te worden aangemerkt voor zover deze naar het oordeel van het college uit een oogpunt van bijstandsverlening verantwoord zijn (artikel 31 lid 2 onder m van de wet).

Giften (bijvoorbeeld van vrienden of familieleden) kunnen slechts als gift worden aangemerkt als deze eenmalig zijn en 20% van de bijstandsnorm voor een echtpaar als bedoeld in artikel 21 onder b van de wet niet te boven gaan. In dergelijke gevallen wordt de gift vrijgelaten.

Artikel 1.7 Huur

In dit artikel is geregeld wat netto huur is. Tevens is geregeld met welke huur in welke situatie gerekend moet worden. Er kan een verschil zijn tussen de huur bij de bepaling van de kostendelersnorm en de huur die als inkomen aangemerkt wordt. Indien moet worden gerekend met huur als inkomen dan moet minimaal gerekend worden met een commerciële huur. In Nederland wordt iedereen die woonruimte huurt geacht de basishuur als minimum bedrag aan huur te betalen. Het is dan ook redelijk om minimaal met dit bedrag te rekenen waar het gaat om inkomsten uit verhuur. Dit zelfde geldt ook indien met huur gerekend wordt voor de bepaling van de kostendelersnorm. Wel dient er in dat laatste geval bij een lagere huur te worden beoordeeld of deze huurprijs gezien het gehuurde toch een gebruikelijk bedrag kan worden geacht.

Paragraaf 1.3 Maatregel

Artikel 1.8 Herziening verlaging

Voor een maatregel die voor 3 maanden of korter is opgelegd, is er geen bepaling over een heroverweging opgenomen in de wet of de verordening. Soms kan het echter voorkomen dat de uitkeringsgerechtigde na het opleggen van de maatregel erg zijn houding en gedrag jegens arbeidsinschakeling heeft veranderd. In een dergelijke situatie kan het een extra motivatie zijn voor de uitkeringsgerechtigde wanneer de maatregel eventueel wordt herzien/verlaagd. Daarom is in dit artikel bepaald dat ook bij maatregelen korter dan 3 maanden het besluit kan worden heroverwogen, indien de uitkeringsgerechtigde door zijn houding en handelingen ondubbelzinnig laat blijken dat zijn gedrag gedurende de maatregelperiode, wat heeft geleid tot de verlaging, ten positieve is gewijzigd. In dat geval kan de hoogte of de duur van de maatregel worden heroverwogen. Dit zal slechts in bijzondere situaties het geval zijn.

Paragraaf 1.4 Boete

Artikel 1.9 Onverwijld uit eigen beweging

Onverwijld wil zeggen 'onmiddellijk'. Dit houdt in dat de belanghebbende op het moment dat het te melden feit of de omstandigheid zich voordoet of bekend is geworden of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn dit op eigen initiatief direct moet melden aan de gemeente.

Het college stelt zich op het standpunt dat wijzigingen in beginsel onverwijld dienen te worden gemeld. Indien de wijziging niet onverwijld maar wel op het eerst volgende rechtmatigheidsonderzoeksformulier (rofje) wordt vermeld, dan wordt de melding toch als tijdig aangemerkt. Wordt de melding niet op het eerst volgende rofje vermeld, dan wordt dit als overtreding van de inlichtingenplicht aangemerkt.

Artikel 1.10 Op verzoek

In dit artikel gaat het om gegevens, die op verzoek dienen te worden ingeleverd om het recht op uitkering of inkomensvoorziening te beoordelen. Indien de belanghebbende deze termijn overschrijdt, is er sprake van schending van de inlichtingenplicht.

In dit artikel gaat het om termijnen, die van geval tot geval kunnen verschillen. In de brief wordt aangegeven wat de termijn in dat specifieke geval is.

Artikel 1.11 Verminderde verwijtbaarheid

In artikel 2a, tweede lid van het Boetebesluit sociale zekerheidswetten zijn criteria gegeven die in ieder geval leiden tot verminderde verwijtbaarheid bij overtreding van de inlichtingenverplichting. Door de omschrijving "in ieder geval" geeft de wet het college de ruimte om aanvullende situaties te benoemen waarin sprake kan zijn van verminderde verwijtbaarheid.

Wat is verminderde verwijtbaarheid?

- Belanghebbende verkeert in onvoorziene omstandigheden. Hierdoor is hij emotioneel

zo in de war, dat hem niet volledig valt toe te rekenen dat de inlichtingen niet tijdig of niet volledig zijn verstrekt. Denk bijvoorbeeld aan het overlijden van een van de kinderen of een plotselinge ziekenhuisopname.

- Belanghebbende verkeert in een zodanige geestelijke toestand, dat hem de overtreding niet volledig valt aan te rekenen. De belanghebbende is bijvoorbeeld in een ernstige depressie beland of verkeert in een psychose en is daardoor (tijdelijk) niet in staat administratieve handelingen uit te voeren.
- Belanghebbende heeft wel wijzigingen doorgegeven, maar deze waren niet volledig of niet volledig juist. Hij verstrekt voordat dit door de gemeente is geconstateerd uit eigen beweging alsnog de juiste gegevens.

Er is geen sprake van verminderde verwijtbaarheid als de juiste informatie alsnog wordt gegeven in het kader van toezicht op naleving van de inlichtingenplicht.

Oorzaak ligt bij de gemeente

Het is ook mogelijk dat de klant weinig te verwijten valt door verkeerd handelen van de gemeente zelf. Bijvoorbeeld in de volgende situaties:

- Belanghebbende is verkeerd voorgelicht door de gemeente, waardoor hij niet wist dat hij in overtreding was. Hierbij is het wel van belang te weten wie de voorlichting heeft gegeven (welke functie had deze persoon). En mocht belanghebbende erop vertrouwen dat hij de juiste voorlichting kreeg?
- Belanghebbende is helemaal niet voorgelicht door de gemeente, of alleen mondeling. Als de gemeente geen schriftelijke informatie over de inlichtingenplicht heeft gegeven en deze nergens is na te lezen, is het voor de klant moeilijk om te weten wanneer hij in overtreding is.
- Belanghebbende heeft wel een signaal gegeven dat hij teveel uitkering heeft ontvangen, maar de gemeente doet meer dan een redelijke termijn lang niets met dit signaal.
- De gemeente heeft tijdens een contactmoment geconstateerd dat belanghebbende mogelijk (meer) inkomsten gaat krijgen en geeft aan daar zelf (de gemeente dus) bij een heronderzoek op terug te komen. Vervolgens wordt dit heronderzoek niet of niet tijdig uitgevoerd.

Er is géén sprake van verminderde verwijtbaarheid als de klant de brieven niet begrijpt, bijvoorbeeld omdat hij Nederlands niet beheerst. Of als belanghebbende voor langere tijd niet in staat is zijn belangen te behartigen. Hij zal in dat geval moeten zorgen dat iemand anders zijn zaken regelt.

Mate van verwijtbaarheid

Verwijtbaarheid bestaat uit objectieve en subjectieve verwijtbaarheid.

Objectieve verwijtbaarheid

Bij objectieve verwijtbaarheid kijken we naar de handeling of het nalaten van de klant: Heeft de klant feitelijk een regel overtreden.

Subjectieve verwijtbaarheid

Bij subjectieve verwijtbaarheid kijken we naar de persoon: Wist de klant of kon hij redelijkerwijs weten dat hij de inlichtingenplicht heeft geschonden.

Vaststellen mate van verwijtbaarheid

De mate van verwijtbaarheid stellen we vast in drie stappen:

- Stap 1: Vaststellen objectieve verwijtbaarheid
- Stap 2: Vaststellen subjectieve verwijtbaarheid
- Stap 3: mate van verwijtbaarheid.

Stap 1: Vaststellen objectieve verwijtbaarheid

We bepalen of de klant de regel feitelijk heeft overtreden.

Zo nee, dan wordt er geen waarschuwing of boete opgelegd.

Zo ja, dan gaan we naar stap 2.

Stap 2: Vaststellen subjectieve verwijtbaarheid

We bepalen nu of de klant wist of redelijkerwijs kon weten dat hij de informatieplicht heeft geschonden. Zo nee, dan is de klant niet verwijtbaar en wordt er geen waarschuwing of boete opgelegd.

Zo ja, dan gaan we naar stap 3.

Stap 3: Vaststellen mate van verwijtbaarheid

We bepalen nu de mate van subjectieve verwijtbaarheid. Is het bijvoorbeeld duidelijk dat een klant van zijn verplichting op de hoogte was en deze bewust heeft overtreden, dan is dat uiteraard ernstiger dan wanneer het aannemelijk is dat een klant weliswaar op de hoogte had kunnen zijn maar dit waarschijnlijk niet was. Hoeveel verhoogd of verminderd verwijtbaar dit is, is afhankelijk van alle ons bekende omstandigheden die van invloed waren op het handelen of nalaten van de klant. We bepalen of de klant volledig, verminderd of verhoogd verwijtbaar is.

Artikel 1.12 Geen verminderde verwijtbaarheid

Zie ook toelichting artikel 1.11.

In sub a wordt ingegaan op de situatie dat de belanghebbende de inhoud van de correspondentie van de gemeente niet begrijpt, bijvoorbeeld omdat hij de Nederlandse taal onvoldoende beheerst. Er is bepaald dat de belanghebbende zich in zo'n geval niet kan beroepen op verminderde verwijtbaarheid, omdat van de belanghebbende wordt verwacht dat hij zich laat informeren over de betekenis van stukken van de gemeente.

Sub b gaat over de situatie waarin een belanghebbende langere tijd niet in staat is zijn belangen te behartigen. Van de belanghebbende wordt verwacht dat hij in dat geval ervoor zorgt dat een ander zijn zaken regelt. Dit is dus evenmin een situatie waarin de belanghebbende zich kan beroepen op verminderde verwijtbaarheid.

Artikel 1.13 Hoogte van de boete

Als er sprake is van "verminderde verwijtbaarheid" (zie artikel 1.11 van deze beleidsregels), dan dient het college een lagere boete op te leggen aan de belanghebbende. Uitgangspunt van de wet was dat indien er sprake is van fraude een boete wordt opgelegd ter hoogte van het fraudebedrag. Inmiddels heeft de Centrale Raad van Beroep (CRvB 24-11-2014, nrs. 14/1949 WW) de uitleg hiervan genuanceerd. Dit artikel is aangepast conform de uitleg die de CRvB in de bewuste uitspraak hierover geeft. Ook heeft de Centrale Raad van Beroep uitgesproken dat er moet worden bezien in welke termijn een boete kan worden afgelost gezien de draagkracht (CRvB 11 januari 2016, [ECLI:NL:CRVB:2016:9](#)). Het volgende schema dient hierbij te worden gehanteerd.

Verwijtbaarheid	Hoogte boete	Redelijke termijn
Opzet	100%	24 maanden
Grove schuld	75%	18 maanden
Regulier	50%	12 maanden
Verminderd	25%	6 maanden

De boetebeschikking dient zowel bij de lichte als de zware boeteprocedure opgelegd te worden. Een afschrift van het rapport moet uiterlijk bij de bekendmaking van de beschikking tot oplegging van de bestuurlijke boete aan belanghebbende worden toegezonden of uitgereikt.⁴¹ De boetebeschikking dient uiterlijk binnen 13 weken na de dagtekening van het boeterapport te worden opgesteld. Echter dit betekent niet dat na die termijn van 13 weken geen boetebesluit meer mag worden genomen. Deze bevoegdheid blijft gewoon bestaan zolang het opleggen van een boete niet is verjaard. Deze termijn betreft dan ook alleen een termijn van orde, waarmee wordt bedoeld dat de overschrijding van deze termijn wel mee kan spelen in het matigen van de boete maar dus nog niet maakt dat er geen bestuurlijke boete kan worden opgelegd. In het zevende lid hebben we de matiging geregeld in verband met de overschrijding van de 13 weken termijn.

Artikel 1.14 Wel strafrechtelijke afdoening

In de Aanwijzing sociale zekerheidsfraude van het College van Procureurs-generaal zijn 2 hoofdregels opgenomen.

De eerste hoofdregel luidt dat bij een benadelingsbedrag, ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht, van hoger dan € 50.000,00 in beginsel aangifte moet worden gedaan bij het Openbaar Ministerie.

De andere hoofdregel is dat bij het schenden van de inlichtingenplicht, waarbij het benadelingsbedrag gelijk aan of lager is dan € 50.000,00, deze overtreding in beginsel bestuursrechtelijk wordt afgehandeld.

In de Aanwijzing zijn ook uitzonderingen op deze hoofdregels benoemd.

De aanwijzing heeft alleen werking richting het Openbaar Ministerie, maar is wel van invloed op de afspraken over het doen van aangifte tussen gemeente en Openbaar Ministerie. In deze beleidsregels zijn de uitzonderingen, waarin toch direct tot aangifte wordt overgegaan, benoemd.

Dit om te verduidelijken wanneer het college wel of niet tot aangifte overgaat.

sub a: strafrechtelijke dwangmiddelen zijn toegepast

Tijdens het onderzoek naar de schending van de inlichtingenplicht zijn strafrechtelijke dwangmiddelen toegepast of is de belanghebbende reeds als verdachte gehoord. Bij strafrechtelijke dwangmiddelen moet onder meer worden gedacht aan het doorzoeken van een woning, inbeslagname van stukken, opnemen van telecommunicatie, aanhouden en de in verzekeringstelling van verdachte(n).

sub b: het wenselijk is om strafrechtelijke dwangmiddelen toe te passen

Bij de start van een onderzoek, wanneer duidelijk is dat strafrechtelijke bevoegdheden noodzakelijk zijn om tot het overtuigende bewijs te komen.

sub c: combinatie sociale zekerheidsfraude met een of meer (andersoortige) strafbare feiten

Vanuit de gedachte dat de rechtsorde meer zal zijn geschokt indien naast sociale zekerheidsfraude ook andere strafbare feiten zijn gepleegd, wordt de combinatie met fiscale, economische of overige delicten meegewogen bij de beoordeling of een zaak toch strafrechtelijk dient te worden aangepakt.

sub d: status verdachte en/of voorbeeldfunctie

Gevalen waarin bijvoorbeeld sprake is van status verdachte/voorbeeldfunctie zijn situaties waarin verdachte regionaal of landelijk een maatschappelijk aansprekende persoon is. Verder zou gedacht kunnen worden aan personen die een openbaar ambt bekleden of hebben bekleed of aan personen die beroepsmatig invloed hebben op het handelen van derden of op de financiële integriteit van geldstromen. Deze toelichting is uiteraard geen uitputtende beschrijving.

sub e: herhaling van overtredingen binnen een bepaalde periode

Wanneer een belanghebbende zich binnen een periode van vijf jaar voor de derde maal heeft schuldig gemaakt aan sociale zekerheidsfraude, kan een strafrechtelijk onderzoek ingesteld worden, een proces-verbaal opgemaakt worden en kan de belanghebbende strafrechtelijk vervolgd worden.

sub f: fraude gepleegd met medewerking en/of medeweten van ambtena(a)r(en) van de uitkerende instantie

Het gaat om een situatie waarin de integriteit van de overheid in het geding komt of kan komen.

sub g: fraude gepleegd in georganiseerd verband

Wanneer de verdenking bestaat dat een groep van meer dan twee personen zich heeft schuldig gemaakt aan het plegen van sociale zekerheidsfraude, en er ten aanzien van het plegen van die fraude, onderlinge verbanden of afspraken lijken te bestaan.

sub h: op voorhand is duidelijk dat belanghebbende de boete niet kan of gaat betalen

Indien er aanwijzingen zijn dat een bestuurlijke boete ook voor de langere termijn niet of niet

effectief ten uitvoer kan worden gelegd, wordt strafrechtelijk opgetreden. Deze aanwijzingen worden gebaseerd op een onderzoek naar de vermogenspositie van belanghebbenden en de mogelijkheid voor belanghebbenden om inkomen te verwerven zowel in de actuele situatie als op langere termijn.

Artikel 1.15 Wet inburgering

Inburgeringsplichtigen van wie de inburgeringstermijn vóór 2013 is begonnen, zal het college nog moeten handhaven. Dat gebeurt op basis van het overgangsrecht (artikel X lid 2 Stb. 2012, 430). De handhaving bestaat uit het bewaken van de inburgeringstermijn, het eventueel verlengen van die termijn, het opleggen van boetes aan inburgeringsplichtigen die hun verplichtingen niet nakomen, en het verlenen van ontheffingen van de inburgeringsplicht. Tot 1 januari 2015 was de wijze van handhaving in het kader van de Wi geregeld in de Verordening Participatiebudget.

Vanaf de invoering van de Participatiewet zijn deze bepalingen niet meer in de re-integratieverordening opgenomen. Daarom is dat in deze beleidsregels geregeld.

Op grond van artikel 31, 33 en 34 van de Wi moet het college een bestuurlijke boete opleggen aan de inburgeringsplichtige die zijn inburgeringsplicht niet binnen termijn nakomt. De boete bedraagt maximaal € 1.250,00. De op te leggen boete bedraagt € 500,00 bij de eerste overtreding en € 1.000,00 bij herhaling van die overtreding.

In artikel 5:46 van de Awb is bepaald dat de boete moet worden afgestemd op de ernst van de overtreding en de mate waarin deze aan de overtreder kan worden verweten. Daarnaast moet daarbij zo nodig rekening worden gehouden met de omstandigheden waaronder de overtreding is gepleegd. Voor de volledigheid is daarom lid 2 en 3 aan dit artikel toegevoegd.

HOOFDSTUK 2: BIJZONDERE BIJSTAND

Paragraaf 2.1 Algemene bepalingen

Artikel 2.1 Hoogte bijzondere bijstand en drempelbedrag

Naast de noodzaak dient altijd te worden vastgesteld of het de goedkoopste adequate oplossing is. Voor de hoogte van de bijzondere bijstand wordt aangesloten bij de Nibud richtlijnen tenzij er in de beleidsregels bedragen genoemd worden.

We hanteren geen drempelbedrag.

Artikel 2.2 Draagkracht(jaar)

De periode waarover de draagkracht wordt vastgesteld is het kalenderjaar waarin de aanvraag wordt ingediend. Als draagkracht voor *bijzondere kosten* wordt conform de landelijke regeling voor categoriale bijzondere bijstand 110% gehanteerd. Het draagkrachtpercentage in het inkomen bedraagt dan 35% voor bijzondere kosten. Voor bijzondere bijstand voor *algemene kosten* geldt 100% draagkracht bij inkomen vanaf bijstandsniveau. De draagkracht wordt een keer per kalenderjaar vastgesteld. Uitzondering hierop is als het inkomen 20% of meer wijzigt. Dit geldt zowel bij een stijging als een daling van het inkomen.

Een belanghebbende moet wijzigingen in het inkomen of vermogen doorgeven aan de gemeente, ook in het lopende draagkrachtjaar. Alleen een aanmerkelijke terugval of vooruitgang in het inkomen of vermogen, leidt tot aanpassing van de draagkracht.

Een belanghebbende moet de draagkracht zowel bij incidentele als periodieke bijzondere bijstand direct volledig gebruiken. Indien er sprake is van een wettelijk schuldtraject is er geen sprake van draagkracht. Indien er sprake is van een minnelijk schuldtraject is er geoordeeld dat er eenmalig maximaal drie jaar geen sprake is van draagkracht. Dit is enkel het geval als er sprake is van een traject via een erkende instantie en indien dit traject naar behoren loopt. Gerekend wordt met de van toepassing zijnde bijstandsnorm als bedoeld in paragraaf 3.2 van de Participatiewet.

De individuele inkomenstoelage geldt niet als inkomen voor het recht op bijzondere bijstand.

Artikel 2.3 Vorm bijzondere bijstand

De hoofdregel is dat de bijstand om niet wordt verstrekt. Dit betekent dat een belanghebbende de bijzondere bijstand in beginsel niet terug hoeft te betalen. Bijstand kan ook in de vorm van een geldlening of borgtocht worden verstrekt (artikel 48 lid 2 van de wet).

Bij een aanvraag om woninginrichting, dient het volgende beoordeeld te worden:

- a. Is er sprake van noodzakelijke kosten.
- b. Zelf reserveren. Indien men tenminste beschikt over een inkomen op het niveau van het sociaal minimum, dus ook indien men een algemene bijstandsuitkering ontvangt, wordt in principe voldoende ruimte in het inkomen aanwezig geacht om hiervoor te reserveren, dan wel achteraf gespreid te betalen. Via de algemene normbijstand wordt dus tevens reeds bijstand verstrekt voor (reservering van) duurzame gebruiksgoederen.

- c. Lening bij een bank. Indien de belanghebbende zelf niet heeft kunnen reserveren, bestaat soms nog de mogelijkheid om een lening aan te vragen bij een bank. Is deze mogelijkheid er, dan is er sprake van een voorliggende voorziening waar gebruik van gemaakt dient te worden.
- d. Lening bij de gemeente. Indien de belanghebbende niet verwijtbaar zelf niet heeft kunnen reserveren en een lening bij een bank is niet mogelijk, dan kan leenbijstand worden toegekend.

Als taxatie nodig is voor de vaststelling van de overwaarde in de woning, wordt de bijstand verstrekt in de vorm van een lening voor zover de overwaarde het vrij te laten vermogen in die situatie te boven gaat.

Indien de belanghebbende niet kon reserveren of lenen, dan kan bijzondere bijstand voor de babyuitzet worden verstrekt in de vorm van borgtocht of lening.

Slechts in bijzondere omstandigheden wordt de bijzondere bijstand om niet verstrekt. Denk hierbij aan extra kosten door het hebben van een meerling, of extra kosten door medische complicaties.

Artikel 2.4 Verplichtingen

Een belanghebbende moet de bijzondere bijstand gebruiken voor de kosten waarvoor de bijzondere bijstand is verstrekt (bestedingsverplichting).

Gebruikt een belanghebbende de bijzondere bijstand voor andere kosten dan waarvoor de bijstand is bedoeld, of kan een belanghebbende de besteding niet aantonen, dan wordt de bijstand teruggevorderd.

Paragraaf 2.2 Bijzondere Kostensoorten

Artikel 2.5 Gerechtelijke procedures

Wanneer aan een belanghebbende een toevoeging is verleend, is van belang of belanghebbende aanspraak maakt op verlaging van de eigen bijdrage. De eigen bijdrage wordt verlaagd met (thans) € 53,- wanneer een belanghebbende eerst (gratis) rechtshulp vraagt aan het Juridisch Loket alvorens een advocaat te raadplegen. In beginsel is hiervoor vereist dat het Juridisch Loket belanghebbende in persoon rechtshulp heeft verleend en dit heeft geleid tot een diagnose-document.

Wanneer een belanghebbende niet eerst rechtshulp vraagt aan het Juridisch Loket en als gevolg daarvan wordt geconfronteerd met een hogere eigen bijdrage, dan kan de bijzondere bijstand worden afgestemd met € 53,- wegens tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Het kan belanghebbende immers worden verweten dat hij een hogere eigen bijdrage moet betalen.

Formeel ken je de bijstand dus toe en vervolgens verlaag je het met € 53,00 ovgv de Afstemmingsverordening. Dit kan op grond van artikel 14 van de Afstemmingsverordening.

In de volgende gevallen krijgt de belanghebbende korting, zonder dat hij/zij eerst naar het juridisch loket is gegaan:

- a. in een strafzaak in eerste aanleg jegens een verdachte als bedoeld in artikel 1, onderdeel d, van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000;
- b. bij de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28, eerste lid, onderdeel a, van de Vreemdelingenwet 2000;
- c. bij het inbrengen van een zienswijze tegen het voornemen tot afwijzen van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000;
- e. bij het inbrengen van een zienswijze tegen het voornemen tot afwijzen van de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000;
- f. bij het inbrengen van een zienswijze tegen het voornemen om een verblijfsvergunning als bedoeld in de artikelen 28 en 33 van de Vreemdelingenwet 2000 in te trekken;
- g. in een zaak omtrent het opleggen van een sanctie als bedoeld in artikel 5:2 van de Algemene wet bestuursrecht;
- h. in een zaak in hoger beroep of cassatie.

Artikel 2.6 Bewindvoering / mentorschap / curatele

De bewindvoerder heeft aanspraak op een beloning overeenkomstig de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren (artikel 1:447 lid 1 BW). Als de bewindvoerder ver-

zoekt om een beloning, dan stelt de kantonrechter die hem benoemt zijn beloning vast overeenkomstig de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren. Als een belanghebbende bijzondere bijstand aanvraagt, moet het college de noodzaak van de kosten in beginsel aannemen als de kantonrechter beschermingsbewind heeft ingesteld en de kosten daarvan heeft vastgesteld.

De Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren voorziet in een forfaitaire jaarbeloning op basis van het aantal uren waarin de werkzaamheden jaarlijks door de bewindvoerder worden uitgeoefend. Deze forfaitaire jaarbeloning is inclusief onkostenvergoeding en exclusief BTW. Met onkosten wordt bedoeld de kosten die de bewindvoerder in het belang van een goede uitoefening van zijn taak maakt. Het gaat dan om eventuele reiskosten, telefoonkosten, kosten van het opmaken van de rekening en verantwoording, kosten van het uitbesteden van taken voor zover de onder bewind gestelde deze voorheen zelf verrichtte. Deze onkostenvergoeding is verdisconteerd in het uurtarief (zie Stcrt. 2014, 32149 p. 7).

De professionele bewindvoerder kan voor incidentele werkzaamheden, zoals werkzaamheden in verband met een verhuizing of voor het beheren van een persoonsgebonden budget, ook aanspraak maken op een aanvullende beloning (artikel 3 lid 5 Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren).

Indien bewindvoering plaatsvindt als gevolg van een uitspraak Wsnp (schuldsanering) dan ontvangt de bewindvoerder een subsidie en een maandelijkse vergoeding.

Deze maandelijkse vergoeding wordt voldaan uit de onder bewind staande goederen. Deze kosten komen niet in aanmerking voor bijzondere bijstand. Slechts indien bij de slotuitdeling blijkt dat er niet voldoende saldo is voor het salaris van de bewindvoering, dan kan hiervoor bijzondere bijstand worden verstrekt.

Artikel 2.7 Kinderopvang

Vergoeding voor kinderopvang is geregeld in de Wet kinderopvang. Dit is een voorliggende voorziening die passend en toereikend is. Inmiddels wordt voor de kosten van kinderopvang een eigen bijdrage opgelegd. Deze is afgestemd op het inkomen van de belanghebbende. Indien kinderopvang nodig is in verband met (part-time) werkzaamheden en/of inburgering kan voor de eigen bijdrage bijzondere bijstand worden verstrekt. Het zou immers onredelijk zijn dat iemand die alles in het werk stelt om zelf (deels) in zijn of haar levensonderhoud te voorzien en/of verplicht is in te burgeren financieel in een mindere uitgangspositie gebracht wordt. Is er sprake van een eigen bijdrage in verband met re-integratie activiteiten, dan zal een beroep moeten worden gedaan op het participatiebudget.

Artikel 2.8 Uitvaart

De kosten van een uitvaart kunnen de nabestaanden meestal voldoen uit de nalatenschap en/of uitvaart-, levens- en ongevallenverzekering. Dit zijn voorliggende voorzieningen. Is dit niet het geval of is de nalatenschap niet voldoende, dan komen de kosten van de uitvaart van naaste familie voor een evenredig deel neer op een belanghebbende. Deze kosten

komen in aanmerking voor bijzondere bijstand. Per erfgenaam wordt vastgesteld welke kosten kunnen worden vergoed op basis van draagkracht.

De volgende kosten merken we aan als noodzakelijk:

- legeskosten overlijdensakte
- werkzaamheden uitvaartverzorger
- eenvoudige kist / kosten urn
- grafrechten (voor een algemeen graf, niet voor een graf in eigendom)
- rouwauto
- rouwkaarten
- opbaren in rouwcentrum
- dragers
- eenvoudige grafzerk
- kosten verstrooien
- kosten eredienst en/of kosten die voortvloeien uit culturele en religieuze achtergrond indien hiervoor kosten in rekening worden gebracht.

Niet noodzakelijke kosten zijn:

- rouwadvertentie
- koffietafel etc.

De Wet op de lijkbezorging is geen voorliggende voorziening. Deze wet treedt pas in werking wanneer er geen nabestaanden bekend zijn.

Paragraaf 2.3 Algemene Kostensoorten

Artikel 2.9 Vaste lasten bij opname in een inrichting

Is een belanghebbende opgenomen in een inrichting, zoals een ziekenhuis en niet zijnde detentie, dan wordt de algemene bijstand aangepast naar de norm zak- en kleedgeld. De algemene bijstand wordt aangepast vanaf het moment dat een belanghebbende één maand onafgebroken in de inrichting verblijft. Vanaf dat moment krijgt een belanghebbende alleen zak- en kleedgeld. Hiermee kan een belanghebbende de vaste lasten van de eigen woning niet betalen. Hierbij is sprake van bijzondere omstandigheden die algemene kosten van het bestaan tot bijzondere kosten maken. Bijzondere bijstand is dan op zijn plaats. Er moet wel uitzicht zijn op terugkeer naar de eigen woning in de gemeente Putten.

Er kan dan bijzondere bijstand worden verstrekt welke als volgt wordt berekend. Op de van toepassing zijnde norm, worden de kosten voeding (Nibud norm) en de norm zak- en kleedgeld en verhoging in mindering gebracht.

Artikel 2.10 Kosten in verband met wonen

De Wet op de huurtoeslag is een passende en toereikende voorliggende voorziening. Er zijn echter een tweetal uitzonderingen:

1. Een belanghebbende die het huurcontract afsluit in de loop van een maand. Over die gebroken maand heeft een belanghebbende geen recht op huurtoeslag. In dit geval wordt er een woonkostentoeslag verstrekt ter hoogte van de huurtoeslag, naar rato van het aantal dagen. De bijzondere bijstand verstrekken we om niet.
2. Een belanghebbende die huurtoeslag aanvroeg, maar deze nog niet ontvangt. Verstrekkt de Belastingdienst niet op tijd een voorschot en kan een belanghebbende de kosten niet zelf betalen? Dan wordt een woonkostentoeslag verstrekt in de vorm van een geldlening.

In geval van een koopwoning kan bijzondere bijstand worden verstrekt in de vorm van woonkostentoeslag. De bijzondere bijstand voor woonkosten wordt in beginsel voor 6 maanden verstrekt en hierbij wordt de verplichting opgelegd om goedkopere woonruimte te zoeken en te aanvaarden. Er wordt een actieve houding op dit gebied verwacht. Zoekt de belanghebbende verwijtbaar niet naar goedkopere woonruimte, dan wordt de bijzondere bijstand per omme-gaande beëindigd. Indien de belanghebbende aantoonbaar heeft gezocht naar goedkopere woonruimte, maar daarin niet geslaagd is, kan de termijn telkens met 6 maanden worden verlengd met een maximumtermijn van 24 maanden.

De berekening van de woonkostentoeslag is conform de berekening van de huurtoeslag.

Artikel 2.11 Noodzakelijke verhuizing binnen de gemeente

Kosten die te maken hebben met wonen, moet een belanghebbende zelf betalen. Een belanghebbende moet daarvoor reserveren of lenen. We verstrekken hiervoor geen bijzondere bijstand.

Voorbeelden van deze kosten zijn gemeentelijke belastingen, rioolrechten en de aanschaf van een cv-ketel (cv ketel dient vervangen te worden door de woningeigenaar/verhuurder).

Er is één uitzondering: indien er sprake is van een noodzakelijke verhuizing en de belanghebbende heeft niet kunnen reserveren, dan kan voor de administratiekosten bij de Woningstichting (thans € 25,00) bijzondere bijstand om niet worden verstrekt.

Incidentele woonkosten

Incidentele woonkosten zijn bijvoorbeeld de huur van een verhuisbusje. Een belanghebbende moet reserveren of lenen. Ook kan een belanghebbende misschien een beroep op de werkgever of de WMO doen.

Voor de volgende kosten kan bijstand worden verstrekt, echter alleen indien iemand verhuist van legale woonruimte naar legale woonruimte:

1. De werkelijk gemaakte kosten van huur van een aanhanger of busje bij verhuizing naar een andere gemeente of binnen onze gemeente (incl. brandstofkosten); en
2. Indien een belanghebbende binnen onze gemeente gaat of blijft wonen en er is sprake van dubbele huur (van oude en nieuwe woning), dan wordt de huur van de nieuwe wo-

ning van maximaal 1 maand vergoed.

3. Voor de kosten van verf en behang kan eenmalig een bedrag van € 250,-- om niet worden toegekend, indien er sprake is van een noodzakelijke verhuizing binnen onze gemeente.

Alleen wanneer één van de volgende situaties van toepassing is, wordt bijzondere bijstand verstrekt:

- Een belanghebbende verhuist omdat de huidige woonlasten te hoog zijn als gevolg van niet verwijtbare inkomensachteruitgang en een belanghebbende geen huurtoeslag ontvangt.
- Een belanghebbende moet verhuizen, omdat er anders geen schuldregeling tot stand kan komen.
- Een belanghebbende moet om andere redenen verhuizen en kon niet reserveren of lenen. Denk hierbij aan mensen die plotseling worden verlaten door hun partner en hun huis moeten verlaten.

Artikel 2.12 Duurzame gebruiksgoederen en woninginrichting

Duurzame gebruiksgoederen zijn bijvoorbeeld een wasmachine, een bank en een koelkast. Een belanghebbende moet daarvoor reserveren of lenen. Heeft iemand niet kunnen reserveren of lenen, dan kan bijzondere bijstand in de vorm van een lening worden verstrekt voor de duurzame gebruiksgoederen. Er mag geen sprake zijn van verwijtbaarheid, bijvoorbeeld door oneigenlijk gebruik van materialen.

De besteding dient aangetoond te worden door middel van aankoopbonnen of overnamebewijzen. Als de bijstand niet besteed is aan noodzakelijke gebruiksgoederen, dan kunnen we (een deel van) de bijstand terugvorderen. Een belanghebbende moet dan zelf voorzien in (dat deel van) de kosten.

Voor de hoogte van de bijzondere bijstand wordt uitgegaan van de Nibud-norm.

In voorkomende gevallen (bijvoorbeeld baby-uitzet) mogen de Nibud normen worden "losgelaten" en kunnen de Marktplaats normen worden toegepast. Dit blijkt ook uit CRvB jurisprudentie.

Via bijv. een uitspraak van 15 december 2009, 08/4071 WWB, LJN: BK6891. Hierbij is het volgende essentieel:

- Kunnen de goederen in de woonomgeving worden verkregen;
- Is er onderzoek gedaan naar de kwaliteit van de goederen en is deze kwaliteit voldoende;
- Zijn deze gegevens geprint en opgenomen in het dossier.

Onder de groep 'Klein huishoudelijk' vallen o.a. stofzuigers, strijkijzers, luchtbevochtigers, en keukenapparaten.

Onder de groep 'Groot huishoudelijk' vallen o.a. wasautomaten, wasdrogers en koel- en vriesapparaten.

Volledige woninginrichting

In incidentele gevallen komt het voor dat een volledige woning ingericht moet worden. Dit kan zijn omdat iemand vanwege een echtscheiding is verhuisd en niets van de boedel mee heeft kunnen nemen. Ook gebeurt dit indien asielzoekers een woning krijgen toegewezen, nadat zij hun verblijfsvergunning hebben ontvangen.

In veel gevallen hebben zij niet kunnen reserveren of kunnen zij niet lenen. Dan verstrekken we bijzondere bijstand voor de woninginrichting. De aanschaf moet natuurlijk wel noodzakelijk zijn en er moet sprake zijn van passende woonruimte. Een schotelantenne is bijvoorbeeld wel een duurzaam gebruiksgoed, maar is niet noodzakelijk.

Een aantal gemeenten, waaronder Putten, hanteert voor inrichtingskosten van de volledige woning een bedrag van 60% van de Nibud normen, afgerond op hele € naar boven. Dit omdat voor een aantal artikelen, zoals een bank, geldt dat ze tweedehands ook passend en toereikend zijn. Bovendien is er vaak sprake van overname van goederen, zoals vloerbedekking, gordijnen, vitrage en soms ook duurzame elektrische gebruiksgoederen.

Indien de belanghebbende niet kon reserveren of lenen, dan kan bijzondere bijstand voor de babyuitzet worden verstrekt in de vorm van borgtocht of lening.

Slechts in bijzondere omstandigheden wordt de bijzondere bijstand om niet verstrekt. Denk hierbij aan extra kosten door het hebben van een meerling, of extra kosten door medische complicaties.

Indien een belanghebbende bijstand voor de inrichting van de woning toegekend krijgt, kan eenmalig een bedrag van € 250,-- om niet worden toegekend voor de kosten van verf en behang.

Artikel 2.13 Knelpuntensituaties

Naast het beleid voor duurzame gebruiksgoederen heeft de gemeente Putten een regeling voor duurzame elektrische gebruiksgoederen (wasmachine, koelkast en stofzuiger) en (incidenteel) kachels bij knelpuntensituaties.

Hiervan is sprake als iemand minimaal 2 jaar een inkomen heeft op bijstandsniveau én een vermogen heeft dat lager is dan 50% van de vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 lid 3 van de wet. Kosten worden om niet vergoed op basis van de Nibud normen.

Artikel 2.14 Computer

Indien iemand een inkomen ontvangt op bijstandsniveau, dan heeft iemand niet de mogelijkheid te reserveren voor een computer. Echter is het veelal wel van belang dat hier van gebruik gemaakt kan worden, bijvoorbeeld om "bij te blijven" en de kansen op de arbeidsmarkt te vergroten. Om deze reden heeft de gemeente Putten het beleid dat een pc (desktop, laptop of tablet) en printer kan worden verstrekt tot het bedrag van de Nibud normen. Een bedrag van € 360,-- kan worden verstrekt als leenbijstand, het meerdere "om niet". De lening dient te worden afgelost in 36 maanden (€ 10,-- per maand).

Voor de pc en printer kan het bedrag worden vergoed conform de Nibud normen.

De fiscale regels in ons land schrijven voor dat je voor onder meer een computer minimaal 5

jaar moet afschrijven. We kunnen er dus vanuit gaan dat een computer vijf jaar meegaat. Een aanvraag voor een computer kan dus niet vaker dan eens per 5 jaar.

Indien er tevens sprake is van een situatie zoals bedoeld in artikel 2.23 van deze beleidsregels, kan er zowel voor de ouder als voor het kind bijzondere bijstand voor een computer verstrekt worden.

Artikel 2.15 Crisisuitkering

Indien iemand algemene bijstand aanvraagt, duurt het meestal een aantal weken voor de uitkering betaald wordt. In veel situaties kan dit opgelost worden omdat er nog spaargeld is of er nog recht op spaargeld bestaat of een nabetaling van inkomen of middels voorschotten. In bepaalde situaties is dit echter niet het geval omdat er als gevolg van een crisissituatie geen enkele financiële reserve is. Denk hierbij aan statushouders die een langere tijd alleen van zak- en kleedgeld hebben geleefd en geen geld hebben. Zij moeten daarnaast nog een woning inrichten. Een dergelijke situatie doet zich incidenteel voor bij echtscheidingen.

In deze gevallen kan bijzondere bijstand toegekend worden in de vorm van een crisisuitkering gedurende één maand maar alleen dan als de situatie niet is veroorzaakt door verwijtbaar handelen van de belanghebbende. De hoogte van de crisisuitkering is net zo hoog als de bijstandsnorm inclusief toeslag minus de vakantietoeslag.

Artikel 2.16 Toeslag levensonderhoud 18-21 jaar

Ouders van kinderen tot 21 jaar zijn voor die kinderen financieel verantwoordelijk. Wanneer het kind alleen de bijstandsnorm ontvangt en zijn/haar levensbehoeften niet kan betalen, moeten de ouders dit inkomen aanvullen. Kan de jongere aantoonbaar geen beroep doen op zijn/haar ouders? Dan kan in bepaalde omstandigheden bijzondere bijstand in aanvulling op de algemene bijstand worden verstrekt. De hoogte hiervan is het verschil tussen de toegekende norm en de norm voor een vergelijkbare situatie maar dan van 21 jaar en ouder minus de in de bijstandsnorm opgenomen vakantietoeslag. De kosten dienen te worden verhaald op de ouders binnen de wettelijke kaders.

Artikel 2.17 Woon- werkverkeer

Wanneer een belanghebbende een baan aanvaardt, kan het zijn dat dit buiten Putten is. De belanghebbende krijgt dan te maken met reiskosten. Als de reisafstand 10 kilometer is of meer komen de reiskosten voor vergoeding in aanmerking. Dan wordt de gehele reisafstand vergoed. Deze is op basis van het gebruik van de goedkoopste optie van vervoer. Indien er een kilometervergoeding wordt toegekend, geldt een bedrag van € 0,19. Uiteraard moet worden nagegaan of er een vergoeding wordt verstrekt door de werkgever. Als dit het geval is, wordt bijzondere bijstand verstrekt onder aftrek van deze vergoeding. In artikel 2.1 is al geregeld dat de vergoeding tot maximaal het eind van het jaar wordt toegekend. Wanneer er sprake is van kosten woon-werkverkeer, niet zijnde in het kader van een re-integratietraject, dan worden de kosten vergoed via bijzondere bijstand. Is er wel sprake van een re-integratietraject, dan worden de kosten vergoed vanuit het Participatiebudget.

Artikel 2.18 Bezoek aan zieke familieleden

Er kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor het bezoek aan zieke familieleden als er sprake is van omstandigheden zoals opgenomen in dit artikel. Er wordt bijzondere bijstand verstrekt voor reiskosten voor maximaal 1 bezoek per week, waarbij er uitgegaan wordt van de goedkoopste optie van vervoer.

Artikel 2.19 Bezoek aan gedetineerde

Er kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor het bezoek aan een gedetineerde als er sprake is van omstandigheden zoals opgenomen in dit artikel. Er wordt bijzondere bijstand verstrekt voor reiskosten voor maximaal 2 bezoeken per maand, waarbij er uitgegaan wordt van de goedkoopste optie van vervoer.

Paragraaf 2.4 Minimaregelingen

Artikel 2.20 Criteria Minimaregelingen

Er bestaat pas recht op een vergoeding in het kader van het minimabeleid, wanneer de belanghebbende gedurende 12 maanden voorafgaand aan de aanvraagdatum inkomsten tot maximaal 110% van het minimumniveau heeft ontvangen. Er geldt een overgangstermijn van zes maanden (om armoedeval tegen te gaan) indien iemand met een bijstandsuitkering algemeen geaccepteerde arbeid aanvaard en hiermee een inkomen verwerft boven 110%. In dat geval wordt er gedurende zes maanden geoordeeld dat er nog sprake is van een inkomen op bijstandsniveau.

Wanneer de leefvorm (alleenstaande, alleenstaande ouder of gehuwd) gedurende de beoordelingsperiode wijzigt, dan moeten deze personen zowel over dat deel van de periode dat ze als gehuwden worden beschouwd, als over het deel van de periode dat ze alleenstaande (ouder) waren, aan de voorwaarden voldoen om voor een vergoeding op grond van deze regelingen in aanmerking te komen. Tevens gelden voor crisissituaties uitzonderingen. Een voorbeeld hiervan zijn de statushouders die nog geen jaar in Nederland verblijven. Dan wordt het inkomen gerekend vanaf het moment dat zij in Nederland verblijven. Verblijven ze korter dan een jaar in Nederland en is het inkomen in die periode lager dan de geldende inkomensgrens, dan komen zij voor vergoeding in aanmerking. De reden hiervoor is dat sociaal culturele activiteiten integratie in de Nederlandse en Puttense samenleving kunnen bevorderen.

Vanaf 1 december 2017 kan voor kinderen tot 18 jaar voor sportieve en structureel culturele activiteiten een vergoeding worden aangevraagd via intermediairs bij het Jeugd Sport en Cultuurfonds (JSCF). Voor incidentele activiteiten, zoals een museumbezoek of een schoolreisje kan een vergoeding op grond van het huidige Minimabeleid verstrekt blijven worden. Ook het zwemmen valt (nog) onder het huidige Minimabeleid en niet onder het JSCF.

Voor de vergoedingen uit het minimafonds geldt daarnaast dat geen recht bestaat op een vergoeding indien de aanvrager woonachtig is in een Wlz- instelling of een student is.

Daarnaast is in dit artikel opgenomen wanneer het recht eindigt. Zowel de toekennings- als de beëindigingscriteria zijn voor alle minimaregelingen gelijk.

Artikel 2.21 Sociaal-culturele, educatieve en sportactiviteiten

Op grond van dit artikel kunnen kosten die verband houden met sportactiviteiten, sociaal-culturele en educatieve activiteiten, schoolbezoeken en internetgebruik bij de bibliotheek worden vergoed. Hieronder is aangegeven welke kosten voor vergoeding in aanmerking komen.

Sportactiviteiten

- contributies verenigingen (bijvoorbeeld voetbalvereniging, biljartclub enz.);
- kosten voor sportkleding of sportattributen die een directe relatie hebben met een sportclub of vereniging. Hierbij wordt aangesloten bij de Nibud normen;
- zwemabonnementen;
- zwemlessen.

Sociaal-culturele en educatieve activiteiten

- lidmaatschap (jeugd)verenigingen (bijvoorbeeld zangvereniging, EHBO-vereniging enz.);
- abonnement bibliotheek;
- bezoek museum;
- kosten cursussen. Het gaat hier om cursussen die verband houden met hobby en vrijetijdsbesteding (bijvoorbeeld cursus pottenbakken, fotografie, cursussen aan de volksuniversiteit, een cursus Engels enz.), dus geen cursussen die nodig zijn voor het werk;
- kosten muziekschool (bijvoorbeeld de contributie, maar ook huur van een instrument);

Kosten die verband houden met schoolbezoek

- bijdrage schoolfonds;
- kosten schoolreisje of excursie;
- eigen bijdrage peuterspeelzaal.

Kosten van internetgebruik bij de bibliotheek

- Alléén de kosten van internetgebruik bij de bibliotheek (kosten van internet op de eigen PC komen niet voor vergoeding in aanmerking).

Kosten van relevante sportkleding kunnen worden vergoed wanneer er sprake is van een combinatie met een lidmaatschap bij een sportvereniging of bijvoorbeeld een abonnement bij het zwembad. De kosten van kleding voor meerderjarigen worden maximaal eens per 3 jaar vergoed, tenzij aannemelijk is dat bepaalde kleding (bijvoorbeeld voetbalschoenen) eerder versleten is. Kosten voor kleding voor minderjarigen worden maximaal eens per jaar vergoed.

Artikel 2.22 Leermiddelen

Op grond van dit artikel kunnen kosten die verband houden met het volgen van een studie van een ten laste komend kind worden vergoed. De volgende kosten komen voor vergoeding in aanmerking: de ouderbijdrage, schoolboeken, materialen en gereedschappen, maar ook

schoolreisjes en excursies en overige bijkomende kosten die verband houden met het schoolbezoek.

Wanneer de belanghebbende of diens kind student is en een tegemoetkoming voor onderwijskosten of studiefinanciering ontvangt, komt hij niet in aanmerking voor deze vergoeding. Indien de aanvrager heeft gekozen voor een opleiding bij een opleidingsinstituut welke is uitgesloten van een tegemoetkoming of studiefinanciering, dan wordt deze gelijkgesteld met iemand die wel een tegemoetkoming of studiefinanciering ontvangt.

Artikel 2.23 PC-regeling voor kind

De vergoeding voor een computer (desktop, laptop of tablet) zal plaatsvinden op basis van een door de belanghebbende ingeleverde offerte. Een printer is eveneens mogelijk binnen de Nibud-prijs van een computer.

Ook als er reeds bijzondere bijstand voor een computer in het gezin is verstrekt op grond van artikel 2.14 van deze beleidsregels, kan er bijzondere bijstand worden vergoed voor een computer voor het kind.

HOOFDSTUK 3: DEBITEUREN

Artikel 3.1 Bevoegdheid tot terugvordering en verhaal

Net als bij de WWB hebben gemeenten met de inwerkingtreding van de Participatiewet op veel terreinen beleidsvrijheid, zowel voor wat betreft de inhoud als de wijze van uitvoering. Dit geldt zeker ook voor het debiteurenbeleid.

Vanaf 1 januari 2013 is terugvordering niet geheel meer een bevoegdheid van de gemeente. Vanaf die datum dient de onterecht verstrekte bijstand als gevolg van een schending van de inlichtingenplicht teruggevorderd te worden. Om deze reden is herziening en intrekking ook in dergelijke situaties geen bevoegdheid meer, maar een verplichting. Tevens is per 1 januari 2013 de boete weer ingevoerd in de sociale zekerheid. Bij schending van de inlichtingenplicht is er sprake van een boetewaardige gedraging. In dergelijke gevallen moet een boete onderzoek plaatsvinden. Na invoering van de Participatiewet is dit kader ongewijzigd gebleven.

In overige gevallen blijft de bevoegdheid bestaan. Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot terugvordering en verhaal. Dit geldt niet alleen voor de Participatiewet.

Ook ten onrechte verstrekte kosten gemaakt op grond van de loaw/z kunnen worden teruggevorderd. Voor de loaw/z geldt eveneens dat, indien er sprake is van onterecht verstrekte uitkering als gevolg van schending van de inlichtingenplicht, deze teveel verstrekte uitkering wordt teruggevorderd.

Artikel 3.2 Ouderenkortingen

De ouderenkortingen gelden als middel in de Participatiewet (dus niet in de loaw/z). Dit betekent dat ze in mindering moeten worden gebracht op de Participatiewet uitkering. In tegenstelling tot veel andere heffingskortingen kunnen deze niet worden aangevraagd via een voorlopige teruggaaf. Deze heffingskortingen worden binnen de AOW toegepast op de loonheffing. Een ouderenkorting wordt toegekend over een heel kalenderjaar vanaf het jaar waarin iemand pensioengerechtigd is geworden. Over de maanden waarin Participatiewet uitkering wordt ontvangen, betekent dit dat een vordering ontstaat. Immers, over deze maanden bestaat recht op de Ouderenkorting(en). Deze korting is dan nog niet daadwerkelijk ontvangen, maar kan via de aangifte het jaar erna worden verkregen via de Belastingdienst. Dit heeft tot gevolg dat de belanghebbenden bijna een jaar later opnieuw worden opgeroepen en zij de ontvangen Ouderenkorting terug dienen te betalen. Daar vrijwel alle belanghebbenden slechts een deel van het jaar waarin zij pensioengerechtigd worden ook Participatiewet-uitkering ontvingen ligt de vordering tot nu toe altijd ruim lager dan het maximale bedrag van de Ouderenkorting.

Mede gezien het feit dat het altijd een éénmalige vordering betreft (vanaf het moment van AOW wordt de ouderenkorting op de loonheffing toegepast) en het feit dat het altijd om geringe bedragen gaat, stellen wij ons op het standpunt dat de Ouderenkortingen niet meer worden teruggevorderd.

Artikel 3.3 Verhaalsbepalingen

Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot verhaal. In beginsel is het echter de eigen verantwoordelijkheid van een belanghebbende om alimentatie te vorderen en deze verplichting zal dan ook worden opgelegd. Dit is slechts anders als het niet van een belanghebbende kan worden verlangd dat deze alimentatie vordert. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan ernstige psychische problemen bij een belanghebbende.

Een verhaalsbijdrage gaat niet eerder in dan de eerste van de maand volgend op de eerste aanschrijving. De onderhoudsplichtige kan op deze manier tijdig rekening houden met het mogelijk moeten betalen van een verhaalsbijdrage. Tevens is geregeld dat een verhaalsbijdrage niet wordt opgelegd indien uit de berekening blijkt dat de bijdrage lager is dan € 50,-.

Artikel 3.4 Heronderzoek

Tenminste eens per jaar wordt onderzocht of het recht op uitkering onverkort kan worden voortgezet.

Artikel 3.5 Heronderzoek verhaal

Bij de toepassing van de verhaalsparagraaf wordt de heronderzoekstermijn standaard gesteld op elke 36 maanden. Per geval kan gemotiveerd een andere heronderzoeksfrequentie worden bepaald.

Het in het derde lid genoemde bedrag om het verhaalsbedrag te handhaven, sluit aan bij het in artikel 3.3 genoemde bedrag. Tevens is bepaald de verhaalsbijdrage te handhaven wanneer deze minder dan € 10,00 lager is dan de eerder vastgestelde verhaalsbijdrage.

Artikel 3.6 Aflossingsritme

Het uitgangspunt van het beleid is dat iedere vordering in beginsel ineens wordt ingevorderd. Indien geen uitkering wordt ontvangen, dient de debiteur binnen 6 weken de hele vordering te voldoen. Indien de debiteur de vordering niet binnen deze 6 weken kan voldoen, dient een betalingsregeling met een maandelijkse aflossingsverplichting te worden getroffen. Ontvangt de debiteur wel een uitkering, dan vindt verrekening plaats vanaf de maand waarin het besluit tot vordering is genomen.

Indien de debiteur een uitkering ontvangt van de gemeente, vindt aflossing plaats door middel van verrekening.

Bij de aanwezigheid van meerdere vorderingen heeft de klant de keuze op welke vordering het eerst wordt afgelost. Maakt hij geen keuze, dan worden de periodieke betalingen bij voorrang geboekt op de vordering welke nog niet gebruteerd is, vervolgens op de boete, dan leenbijstand en daarna de terugvordering. Indien brutering van de vordering voor de klant voorkomen kan worden, heeft deze vordering voorrang. De boete en leenbijstand zijn niet preferent. Belangrijk is dus dat deze eerst geïnd worden na de niet gebruteerde vordering.

Artikel 3.7 Aflossingsduur en hoogte

Bij het treffen van een betalingsregeling maken we onderscheid tussen debiteuren die nog steeds een uitkering van de afdeling Samenleving ontvangen en debiteuren van wie de uitkering is beëindigd.

Debiteur met uitkering van de afdeling Samenleving

In veel gevallen zijn debiteuren personen die aangewezen zijn op een uitkering van de afdeling Samenleving. Gezien de preferentie van vorderingen op grond van de Participatiewet en om te voorkomen dat externe schuldeisers de resterende incassoruimte opeisen, wordt bij het vaststellen van de hoogte van de aflossingscapaciteit, zo veel mogelijk aangesloten bij de 'beslagvrije voet' van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Bij het bepalen van de aflossingscapaciteit wordt daarnaast zo nodig ook rekening gehouden met eventuele bijzondere omstandigheden.

De vorderingen zullen maandelijks worden verrekend met de lopende uitkering.

Voor boetes als gevolg van recidive gelden andere regels. Dit is geregeld in de Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive gemeente Putten.

Debiteur ontvangt geen uitkering van de afdeling Samenleving

De voorkeur verdient een minnelijke regeling waarbij getracht wordt de vordering binnen 12 maanden te laten aflossen. Indien dit niet mogelijk is, dan zal een standaard inlichtingenformulier ingevuld moeten worden, zodat de hoogte van de periodieke betaling kan worden vastgesteld. Juridisch gezien kan de wettelijke aflossing worden vastgesteld op de beslagvrije voet. In dat geval zou de ex-cliënt na werkaanvaarding alle extra inkomsten moeten aanwenden voor de aflossing van de vordering. Aangezien dit niet wenselijk is, wordt, bij een minnelijke regeling, naast de aflossingscapaciteit van 5% van de geldende bijstandsnorm voor een belanghebbende, een extra aflossingscapaciteit van 50% van de netto normoverschrijding gehanteerd. Zodoende blijft werk lonen. Bij een hoger bruto loon kunnen namelijk ook de toeslagen (huur, en zorg) worden verlaagd, waardoor de debiteur per saldo per maand minder inkomen heeft dan een debiteur met een uitkering indien vastgehouden wordt aan een aflossing tot 95% van de geldende bijstandsnorm. In geval van een minnelijke regeling is dit niet wenselijk.

Bewoning eigen woning

De kosten hiervan komen in beginsel voor rekening van belanghebbende. Bij het einde van de bijstand geldt dat 5% van de bijstandsnorm maandelijks dient te worden afgelost verhoogd met 50% van het meerdere boven de 110%. Worden de verplichtingen niet nagekomen, dan kan de lening worden teruggevorderd.

Het debiteurenonderzoek bij debiteuren met een bijstandsuitkering maakt onderdeel uit van het algehele heronderzoek en wordt uitgevoerd door de klantmanager. Bij debiteuren zonder bijstandsuitkering wordt de heronderzoekstermijn gesteld op standaard elke 24 maanden. Per geval kan gemotiveerd een andere heronderzoeksfrequentie worden bepaald.

Artikel 3.8 Verhoging bij niet tijdige betaling

De schuldenaar is in verzuim wanneer hij niet binnen de voorgeschreven termijn heeft betaald. Vanaf de datum van aanmaning is de schuldenaar wettelijke rente verschuldigd. Het college heeft besloten geen wettelijke rente in rekening te brengen indien het (restant) vorderingen tot € 35.000,00 betreffen.

Om praktische overwegingen (het is weinig zinvol rente in rekening te brengen als het om een gering bedrag gaat) is besloten een drempelbedrag te hanteren. Wanneer het bedrag van de wettelijke rente bij enige of laatste betaling minder bedraagt dan € 20,- , wordt deze niet in rekening gebracht (zie artikel 4:98 Awb).

Wanneer de belanghebbende de betalingsverplichting niet nakomt, moeten daarnaast voor de onder artikel 3.9 eerste lid en artikel 3.10 eerste lid genoemde vormen van dwanginvordering kosten worden gemaakt.

Rentevaststelling bij beschikking

De te betalen rente moet bij beschikking worden vastgesteld. Omdat na ontvangst van een betaling pas duidelijk is met welk bedrag de debiteur in verzuim is geweest, zal pas achteraf de debiteur bij beschikking op de hoogte gebracht kunnen worden van de in rekening gebrachte rente. Dit zal meestal in het dwangbevel worden opgenomen.

Lid 1 onder b:

In het algemeen wordt een teveel dan wel ten onrechte verstrekte bijstand of uitkering bruto teruggevorderd (artikel 58 vijfde lid van de Participatiewet of artikel 25 vijfde lid van de loaw/loaz). Dit geldt altijd voor afgesloten kalenderjaren.

De debiteur wordt bij de eerste aanschrijving van de vordering mededeling gedaan van het brutobedrag en (indien van toepassing) ook het nettobedrag.

Als de vordering ontstaat in het lopende kalenderjaar dan kan de vordering netto worden voldaan als het bedrag voor of op 31 december op het rekeningnummer is bijgeschreven. De debiteur wordt bij de eerste aanschrijving mededeling gedaan van het netto- en ook het op dat moment berekende brutobedrag. Indien de vordering niet geheel binnen de gestelde termijn is voldaan, wordt het restant van de terugvordering op 31 december alsnog gebruteerd.

Artikel 3.9 Aanmaning

Als de debiteur in verzuim is, dan wordt deze door het bestuursorgaan schriftelijk aangemaand. De termijn waarbinnen dan moet worden betaald is 14 dagen. Die 14 dagen worden gerekend vanaf de dag na verzending van de aanmaning (4:112 Awb). In deze aanmaning moet vermeld zijn dat bij niet tijdige betaling de betalingen worden afgedwongen via invorderingsmaatregelen en dat de kosten daarvan door de debiteur worden betaald. De aanmaning is niet als beschikking ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (qua bezwaar en beroep) aan te merken.

Wanneer de debiteur, na ontvangst van de aanmaning, zijn betalingsverplichting niet nakomt, dan kan dwanginvordering worden ingesteld. In de artikelen 3.9 en 3.10 van deze beleidsregels is geregeld op welke wijze dat moet gebeuren.

In artikel 4:113 van de Awb is geregeld dat het college voor de aanmaning een vergoeding in rekening kan brengen. De vergoeding bedraagt € 7,-- indien de schuld minder dan € 500,-- bedraagt en € 15,-- indien de schuld € 500,-- of meer bedraagt. De aanmaning vermeldt de vergoeding die in rekening wordt gebracht.

Artikel 3.10 Dwangbevel

Alleen als binnen de aanmaningstermijn niet volledig is betaald, kan een dwangbevel worden uitgevaardigd. Bovendien kan alleen een dwangbevel worden uitgevaardigd als de bevoegdheid daartoe bij wet is toegekend. In de Participatiewet is dat opgenomen in artikel 60 tweede lid waarbij de invorderbaarheid bij dwangbevel als bevoegdheid is opgenomen als er sprake is van kosten van bijstand als bedoeld in de artikel 58 en 59 Participatiewet. Terugvorderingen op basis van de artikelen 58 en 59 Participatiewet zijn dus invorderbaar via dwangbevel. In de loaw/loaz is in artikel 28 de invorderbaarheid van vorderingen op grond van 25 loaw/loaz eerste en tweede lid bij dwangbevel opgenomen.

In de Participatiewet (artikel 60, vijfde lid) en in de loaw/loaz (artikel 28, vijfde lid) is opgenomen dat indien het college gebruik maakt van de mogelijkheid van vereenvoudigd derdenbeslag het dwangbevel bekend kan worden gemaakt door het via de post toe te zenden aan de debiteur. Hierbij wordt dus afgeweken van 4:123 Awb waarin is gesteld dat de bekendmaking geschiedt via betekening van een exploit door een deurwaarder. Met deze bepaling is voorkomen dat de executie door de gemeente in handen gegeven moet worden aan een gerechtsdeurwaarder daar waar voor de inwerkingtreding van de 4e tranche Awb de terugvorderingsbeschikking zelf executoriale werking kende en dus geen inschakeling van een deurwaarder nodig was bij vereenvoudigd derdenbeslag.

Inhoud van het dwangbevel

Artikel 4:122 Awb vermeldt dat het dwangbevel in ieder geval moet bevatten:

- aan het hoofd: het woord “dwangbevel”
- het bedrag van de invorderbare hoofdsom
- de beschikking of het wettelijk voorschrift waaruit de vordering voortvloeit

- de kosten van het dwangbevel (indien deze in rekening worden gebracht)
- dat het op kosten van de debiteur ten uitvoer wordt gelegd
- het bedrag van de aanmaningsvergoeding (indien van toepassing)
- de ingangsdatum van de wettelijke rente (indien van toepassing)

Tweede lid

Het dwangbevel levert een executoriale titel op die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden tenuitvoergelegd. Dit betekent dat normaliter de tenuitvoerlegging begint met een bevel tot betaling aan de debiteur door de gerechtsdeurwaarder. Dat bevel houdt dan in dat het bedrag dat in de dwangsom is vermeld binnen 7 dagen moet zijn betaald. Het bevel tot betaling wordt in de regel ook tegelijk gedaan met de betekening van het dwangbevel. Als niet binnen die 7 dagen is betaald, dan wordt de tenuitvoerlegging van het dwangbevel voortgezet en kan bijvoorbeeld over worden gegaan tot het leggen van beslag. Zie hiervoor artikel 3.10.

Derde lid

Terugvorderingsbesluiten die voor 1 juli 2009 zijn genomen, hebben een executoriale titel. Na het verzenden van een aanmaning, is het daarom niet noodzakelijk om eerst een dwangbevel te versturen. In principe kan onmiddellijk worden overgegaan tot beslaglegging. Echter is ervoor gekozen om de debiteur eerst een ingebrekestelling te verzenden, waarin hem een laatste gelegenheid wordt geboden om zijn betalingsverplichting binnen 7 dagen na te komen.

Vierde lid

In artikel 4:119 van de Awb is geregeld dat bij het dwangbevel tevens de aanmaningsvergoeding, de wettelijke rente en de kosten van het dwangbevel kunnen worden ingevorderd. Door deze bepaling als een verplichting op te nemen in deze regeling, is deze bevoegdheid van het college omgezet in een verplichting.

Vijfde lid

Op grond van het Besluit buitengerechtelijke kosten kunnen buitengerechtelijke kosten in rekening worden gebracht voor zover zij redelijk zijn. De buitengerechtelijke kosten bedragen ten hoogste 15% van de vordering. De gemeente Putten heeft gekozen om de kosten van dwangbevel vast te stellen op 10% van de vordering met een minimum van € 25,-- en een maximum van € 450,--.

Artikel 3.11 Beslaglegging

Indien een belanghebbende na aanmaning en het uitvaardigen van een dwangbevel niet overgaat tot betaling dan wordt overgegaan tot beslag. Tevens is geregeld in welke situatie de vordering wordt overgedragen aan de deurwaarder. De hiervoor in rekening gebrachte kosten worden volledig doorberekend aan de belanghebbende.

Bij beslaglegging dienen de bepalingen van de artikelen 479b tot en met 479g van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, in acht te worden gehouden, met uitzondering van artikel 479e lid 2.

Beslagvrije voet bij niet nakomen inlichtingenplicht

Het komt voor dat de belanghebbende weigert om de inlichtingen over het inkomen te verstrekken die de gemeente nodig heeft om beslag te kunnen leggen. Wanneer de belanghebbende weigert om inkomensgegevens van zijn partner, welke nodig zijn voor het leggen van beslag, aan de gemeente te verstrekken kan de beslagvrije voet op grond van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering worden gehalveerd. Zie in dit verband ook artikel 60, zesde lid, onder b van de Participatiewet en artikel 28, zesde lid, onder b van de IOAW/IOAZ, waarin bepaald is dat de beslagvrije voet niet geldt bij invordering bij dwangbevel, wanneer de belanghebbende de inlichtingenplicht niet nakomt. Tenuitvoerlegging door middel van beslag vindt plaats overeenkomstig de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De gemeente heeft, de mogelijkheid van vereenvoudigd derdenbeslag op loon of uitkering.

De procedure is als volgt:

- de gemeente stuurt met een kennisgeving een afschrift van het terugvorderingsbesluit of dwangbevel naar degene van wie de debiteur loon of een periodieke uitkering ontvangt;
- hierin wordt de beslagvrije voet aangegeven;
- de derdebeslagene moet de kennisgeving binnen 8 dagen voor gezien terugzenden aan de gemeente;
- door de terugzending is het beslag gelegd. De derdebeslagene wordt hiermee verplicht het voor beslag vatbare bedrag uit te betalen aan de gemeente;
- de gemeente moet binnen 7 dagen na retourontvangst van de kennisgeving een afschrift van die kennisgeving aangetekend toezenden aan de debiteur. Als de gemeente dit na-laet kan de debiteur de President van de rechtbank vragen het beslag op te heffen.

Beslag op roerende of onroerende goederen behoort ook tot de mogelijkheden (al naar gelang de situatie). In alle gevallen van beslaglegging (met uitzondering van het vereenvoudigd derdenbeslag) dient de gemeente zich tot een deurwaarder te wenden. De hiermee samenhangende kosten (alsmede de rente) kunnen van de belanghebbende worden teruggevorderd door de vordering met deze kosten te verhogen.

Ingeval er sprake is van een vordering waar pand of hypotheek op gevestigd is, is uitwinnen van deze rechten aan de orde. Denk hierbij aan krediethypotheek in verband met eigen woning.

Artikel 3.12 Afzien van verdere terugvordering i.v.m. schuldsanering

Hier wordt aangegeven hoe omgegaan wordt met verzoeken tot schuldsanering en schuldregeling. Indien er sprake is van een schuld door schending van de inlichtingenplicht mag er enkel medewerking worden verleend aan een schuldregeling indien deze medewerking niet leidt tot gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van deze vordering.

(art. 60c Participatiewet).

Voor overige schulden is het uitgangspunt dat er in principe van verdere invordering wordt afge-

zien indien dit noodzakelijk is voor het tot stand komen van een schuldregeling. Dit geldt echter alleen voor vorderingen die niet gedekt worden door pand of hypotheek. Schuldsanering of schuldregeling is niet mogelijk als vorderingen gedekt zijn door pand of hypotheek.

In alle gevallen geldt dat er slechts akkoord wordt gegaan op voorwaarde dat er een volledige schuldregeling tot stand komt.

Indien door de gemeente Putten niet met de schuldregeling akkoord wordt gegaan, kan de debiteur hiertegen in verweer komen door een verzoekschrift in het kader van de WSNP in te dienen.

Aan het besluit tot het gedeeltelijk afzien van terugvordering of tot het gedeeltelijk afzien van (verdere) terugvordering worden in een beschikking de volgende voorwaarden opgenomen:

- a. er dient binnen 12 maanden nadat het besluit is bekendgemaakt, een schuldregeling tot stand te zijn gekomen; en
- b. de belanghebbende dient de schuld aan de gemeente Putten overeenkomstig de schuldregeling te voldoen.

Artikel 3.13 Afzien na het voldoen van de betalingsverplichting

In principe dienen alle vorderingen volledig te worden terugbetaald. Dat is het uitgangspunt. Voorkomen dient echter te worden dat de schuldpositie bij de gemeente Putten de arbeidsinschakeling in overwegende mate belemmert. In een aantal gevallen kan worden afgezien van verdere terugvordering.

Relatie uitstroombesleid

Om het debiteurenbeleid in overeenstemming met het uitstroombesleid te brengen, zal een positieve opstelling van de debiteur betreffende arbeidsmarktgerichte activiteiten mee gewogen worden bij haar beslissing om van verdere invordering af te zien.

Artikel 3.14 Kruimelbedragen Terugvordering

In principe wordt altijd teruggevorderd en ingevorderd. Voor een efficiënte gang van zaken zal er echter geen terugvorderingsbeschikking worden opgemaakt indien, na de eindafrekening, een grensbedrag van maximaal € 75,- resteert.

Het kruimelbedrag wordt vastgesteld op € 125,- op debiteurenniveau. In elk geval dient hiervoor de primaire incassoprocedure gevolgd te worden waarna standaard de buiteninvordering volgt. Dit geldt niet voor vorderingen in verband met schending van de inlichtingenplicht. Dan zijn wij verplicht om terug te vorderen.

Deze regeling wordt ook toegepast op loaw/z en WMO vorderingen.

HOOFDSTUK 4: ARBEIDSINSCHAKELING EN TEGENPRESTATIE

Paragraaf 4.1 Arbeidsinschakeling

Artikel 4.1 Plan van Aanpak

Voor iedereen aan wie uitkering wordt toegekend wordt een plan van aanpak opgesteld. Uit het plan vloeit voort welke voorzieningen, indien noodzakelijk, het college ter beschikking zal stellen om uitvoering van het plan mogelijk te maken.

Het plan dient door alle partijen te worden ondertekend en is een overeenkomst. Het niet meewerken aan- of niet nakomen van de overeenkomst kan leiden tot het verlagen van de uitkering conform de bepalingen van de Afstemmingsverordening, dan wel terugvordering van door de gemeente gemaakte kosten.

Artikel 4.2 Scholing

Indien noodzakelijk kan een scholing aangeboden worden aan personen in een re-integratietraject, als het zonder deze scholing niet mogelijk is, instroom in algemeen geaccepteerde arbeid te realiseren. Wij beoordelen of deze scholing bijdraagt tot arbeidsinschakeling of verbetering van de uitgangspostie en verbinden hieraan een nader te bepalen termijn.

De te starten scholing moet aansluiten bij de mogelijkheden van de belanghebbende en de behoeften op de arbeidsmarkt en zo kort mogelijk duren.

Wanneer een belanghebbende niet beschikt over een startkwalificatie, verdient het behalen van de startkwalificatie of het Mbo-niveau 4 prioriteit. Deze prioriteit geldt ook wanneer de periode van de ontheffing is afgelopen en de opleiding nog niet helemaal is afgerond. Bij voldoende inzet bestaat de mogelijkheid de opleiding af te ronden.

Als scholing voor een persoon als verplichting is opgenomen in een plan van aanpak, worden de kosten daarvan door de gemeente Putten vergoed voor zover er voor de kosten van de scholing geen (toereikende) voorliggende voorziening beschikbaar is. Het gaat hierbij om directe scholingskosten (kosten scholing zelf, verhoogd met de aanschafkosten van benodigde boeken en ander lesmateriaal). De kosten van de scholing zelf worden betaald na overlegging van de nota.

Indien het scholingsverzoek wordt ingediend door een extern re-integratiebedrijf, moet dit bedrijf gemotiveerd adviseren welke scholing zij noodzakelijk achten, van welke aard, op welk niveau en voor welke duur. Hierbij worden door het re-integratiebedrijf de kosten van de scholing expliciet inzichtelijk gemaakt via een of meer offertes.

Artikel 4.3 Begeleiding

Er zijn belanghebbenden voor wie begeleiding noodzakelijk is op een werkplek. De begeleiding wordt ingezet als een belanghebbende naar verwachting zonder begeleiding zal uitvallen op de werkplek. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan een jobcoach.

Artikel 4.4 Ondersteuning jongere

De Participatiewet zet mensen – nog meer dan de WWB – aan tot actief deelnemen aan de samenleving. Mensen met een arbeidsbeperking zijn een nieuwe doelgroep in de bijstand en ook zij moeten meedoen. Deze mensen moeten zoveel mogelijk bij reguliere werkgevers aan de slag, zo nodig met extra voorzieningen. Na de decentralisaties hebben gemeenten ook meer te maken met de ondersteuning van kwetsbare jongeren. In de praktijk vallen jongeren vaak tussen wal en schip. Om alle jongeren te ondersteunen richting participatie en zelfredzaamheid is een integrale en preventieve aanpak nodig van de gemeente. Investeren in jongeren en preventief actie ondernemen is effectief. Het is kostenbesparend, want goede preventie zorgt ervoor dat minder zorg op latere leeftijd nodig is. Dit is ook van toepassing op het gebied van werk. Indien een jongere aan het werk is en blijft, zal hij nu en in de toekomst geen beroep hoeven doen op bijstand. Van belang is dan ook om een jongere te ondersteunen en waar nodig te begeleiden richting de arbeidsmarkt.

Een vorm van ondersteuning kan zijn het inzetten van een loonkostensubsidie voor een jongere. Gemeenten kunnen een loonkostensubsidie inzetten voor belanghebbenden die niet het wettelijk minimumloon kunnen verdienen. Verder moet vaststaan dat zij mogelijkheden hebben om te werken. Het is ook mogelijk om een loonkostensubsidie in te zetten voor een belanghebbende die nog 16 of 17 jaar is. Gemeenten kunnen op grond van de wet ondersteuning bieden aan 16- of 17-jarigen voor wie naar het oordeel van gemeenten een leerwerktraject aangewezen is. Doel hiervan is dat schooluitval wordt voorkomen en deze jongeren langs deze weg alsnog een startkwalificatie halen. Bij een leerwerktraject in de vorm van een dienstverband, kan dan een loonkostensubsidie worden verstrekt. Het verstrekken van een loonkostensubsidie voor een jongere kan derhalve zinvol zijn om ervoor te zorgen dat deze een startkwalificatie haalt danwel, indien deze reeds behaald is, om ervoor te zorgen dat de jongere aan het werk gaat en/of blijft.

Artikel 4.5 Reiskosten

Aan belanghebbenden die in verband met het volgen van een re-integratietraject reiskosten moeten maken, wordt een vergoeding verstrekt wanneer de afstand 10 km of meer bedraagt op basis van de goedkoopste optie van vervoer. Indien er met eigen vervoer wordt gereisd bedraagt de vergoeding € 0,19 per kilometer.

Artikel 4.6 Niet-uitkeringsgerechtigden en personen met een Anw-uitkering

Conform artikel 7 lid 1 onder a van de Participatiewet is het college onder meer verantwoordelijk voor het ondersteunen van belanghebbenden die bijstand ontvangen en personen met een nabestaanden- of halfwezenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet (Anw-ers) en niet-uitkeringsgerechtigden (Nuggers) bij arbeidsinschakeling en (indien het college dit noodzakelijk acht) het aanbieden van een voorziening gericht op arbeidsinschakeling. Re-integratiegelden wordt slechts in bijzondere situaties aan niet-uitkeringsgerechtigde werkzoekenden of personen met een uitkering op grond van Algemene nabestaandenwet (Nuggers en Anw-ers) besteed. Zij zullen hiertoe zelf een aanvraag moeten indienen. De volgende voorwaarden worden gesteld om in aanmerking te komen voor ondersteuning bij arbeidsinschakeling (voor Nuggers en Anw-ers):

- hij / zij moet als werkzoekende ingeschreven staan bij de daarvoor aangewezen organisatie;
- hij / zij is werkloos en verricht niet meer dan 16 uur per week betaald werk;
- hij / zij stelt zich beschikbaar voor werk voor meer dan 16 uur per week.
- hiervan kan in bijzondere gevallen afgeweken worden.

Uitzondering hierop vormen jongeren zonder startkwalificatie (zonder uitkering) en de groep voor wie inzet van re-integratie bijdraagt aan het voorkomen van uitkeringsafhankelijkheid.

Om in aanmerking te komen voor een door de gemeente betaald traject, geldt als voorwaarde dat is vastgesteld dat de inzet van een re-integratietraject noodzakelijk wordt geacht om reguliere arbeid te verkrijgen.

Aan de vergoeding van de kosten zijn de volgende voorwaarden verbonden.

Vastgesteld moet zijn dat:

- er geen voorliggende voorziening kan worden benut (bijvoorbeeld studiefinanciering);
- het totale gezinsinkomen van de persoon niet hoger is dan 150% van het bruto wettelijk minimumloon.

Indien een re-integratietraject voor een Nugger of Anw-er wordt ingezet wordt dit (net als bij de bijstandsgerechtigden) vastgelegd in een plan van aanpak. Daarnaast worden de verplichtingen in een beschikking opgenomen. Indien de Nugger/Anw-er die deelneemt aan een re-integratietraject verwijtbaar niet voldoet aan de in de beschikking opgenomen verplichtingen kan overgegaan worden tot beëindiging van het traject en tot terugvordering van de door de gemeente al verstrekte of nog verschuldigde vergoedingen.

Artikel 4.7 Ontheffingen

Op grond van artikel 9 eerste lid van de Participatiewet is iedere uitkeringsgerechtigde verplicht om algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden en om mee te werken aan voorzieningen die de arbeidsinschakeling bevorderen.

Indien daarvoor dringende redenen aanwezig zijn, kan het college in individuele gevallen tijdelijk ontheffing verlenen van een verplichting als bedoeld in artikel 9 eerste lid Participatiewet. Aan belanghebbenden kan in ieder geval de verplichting worden opgelegd deel te nemen aan een voorbereidend traject gericht op arbeidsinschakeling.

De inhoud van dit traject zal worden afgestemd op de individuele situatie van belanghebbende.

Ontheffingen worden alleen verleend als uit een individuele beoordeling blijkt dat de belanghebbende op objectieve gronden niet of niet volledig beschikbaar kan zijn voor de arbeidsmarkt vanwege aantoonbare medische of psychische belemmeringen of het hebben van zorgtaken.

Ontheffingen worden niet verleend vanwege het enkele feit dat een uitkeringsgerechtigde weinig kansen maakt op de arbeidsmarkt, bijvoorbeeld vanwege leeftijd, of omdat er eventueel (tijdelijk) geen voorziening beschikbaar is.

Medische belemmeringen

De gemeente kan ten behoeve van een ontheffing van de arbeidsplicht op medische en/of psychische gronden een onafhankelijk onderzoek laten verrichten. Onafhankelijk wil in dit geval zeggen dat een verklaring van de eigen huisarts of behandelend specialist niet voldoende is. De keuringsinstantie bepaalt dan of er informatie wordt opgevraagd bij de huisarts en/of specialist. In een aantal gevallen zal de situatie op basis van de beschikbare (medische) gegevens al voldoende duidelijk zijn en is er geen onafhankelijk onderzoek nodig. Indien uit het onderzoek of uit de andere beschikbare (medische) gegevens blijkt dat er tijdelijk geen zicht is op arbeidsinschakeling en/of deelname aan een voorziening bepaalt de gemeente aan de hand hiervan een tijdelijke ontheffing voor de duur zoals die uit het onderzoek c.q. de beschikbare gegevens blijkt. Indien geen duidelijke termijn blijkt wordt de situatie na 1 jaar heroverwogen.

Zorgtaken

Zorgtaken kunnen als dringende redenen worden aangemerkt. De gemeente moet dan nog wel bezien of er geen andere voorzieningen zijn, bijvoorbeeld via het persoonsgebonden budget. Zorgtaken hebben betrekking op de zorg voor kinderen, maar ook eventueel voor ouders of andere familieleden.

Uitkeringsgerechtigden die de zorg hebben voor zieke/anderszins hulpbehoevende bloed- of aanverwanten kunnen een beroep doen op het college een voorziening in te stellen die belanghebbende in staat stelt alsnog deel te nemen aan het arbeidsproces dan wel in gevallen waarin geen andere vorm van zorg mogelijk is voor de duur van de zorgtaak gehele of gedeeltelijke ontheffing van de arbeidsplicht verlenen.

Alleenstaande ouders met kind tot 12 jaar

De verplichting om algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden geldt voor de alleenstaande ouder met kinderen tot 12 jaar slechts nadat het college zich genoegzaam heeft overtuigd van de beschikbaarheid van passende kinderopvang. De afweging of een tijdelijke ontheffing wordt verleend zal altijd individueel gemaakt worden.

Ontbreken arbeidsmarktperspectief

Er zijn situaties denkbaar waarin het blijven vasthouden aan de arbeidsverplichting niet langer

zinvol is. Hiervan kan bijvoorbeeld sprake zijn indien meerdere partijen arbeidsinschakeling niet meer mogelijk achten. Het zal hierbij gaan om incidentele situaties. Op grond van de wet kan nooit een blijvende ontheffing worden verleend. Als blijkt dat er blijvend geen perspectief is op arbeidsinschakeling, wordt zo regelarm mogelijk de tijdelijke ontheffing verlengd indien dit nodig is.

Noodzakelijke scholing

Uitkeringsgerechtigden kunnen gedurende de periode dat een door het college noodzakelijk geachte opleiding wordt gevolgd vrij worden gesteld van sollicitatieverplichtingen. Deze vrijstelling kan maximaal worden verleend voor de duur en de omvang die de scholing vergt. Verwacht mag echter worden dat, al geruime tijd voordat de opleiding beëindigd is, wordt omgezien naar arbeid. Een sollicitatieprocedure neemt vrijwel altijd een aantal weken in beslag.

Tweede lid

Ontheffingen zijn altijd tijdelijk en er wordt in ieder geval een herbeoordeling afgesproken na een bepaalde periode.

Artikel 4.8 Intrekken voorziening en terugvorderen

Indien een belanghebbende niet meer aan de voorwaarden voldoet die zijn verbonden aan de re-integratievoorziening kan het college een re-integratievoorziening intrekken. Dat betekent dat vanaf het moment dat niet meer aan de voorwaarden wordt voldaan, de voorziening beëindigd (ingetrokken) wordt.

Als er sprake is van verwijtbaarheid waardoor er niet meer aan de voorwaarden wordt voldaan, kan op grond van de afstemmingsverordening een maatregel worden opgelegd. Daarnaast kan de voorziening worden ingetrokken en kan het college besluiten de gemaakte kosten van de belanghebbende terug te vorderen.

Paragraaf 4.2 Arbeidsinschakeling

Artikel 4.9 Opdragen tegenprestatie

Vanaf 1 januari 2015 is het op grond van de Participatiewet verplicht bij verordening regels te stellen over de tegenprestatie naar vermogen.

De tegenprestatie dient te voldoen aan de volgende wettelijke criteria:

1. er dient sprake te zijn van een tegenprestatie naar vermogen;
2. deze tegenprestatie bestaat uit het verrichten van onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden met behoud van uitkering;
3. de werkzaamheden worden verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid;
4. de werkzaamheden mogen niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt.

De uitkeringsgerechtigde krijgt zelf de gelegenheid binnen 4 weken een tegenprestatieplaats bij een organisatie, instelling, club of vereniging te zoeken. Dit past binnen het beleid van eigen verantwoordelijkheid van de uitkeringsgerechtigde en maatwerk.

Bij onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden kan worden gedacht aan koffie schen-

ken, het leveren van een bijdrage aan het verbeteren van de leefbaarheid in wijk of straat en erkend vrijwilligerswerk in het algemeen.

Als de uitkeringsgerechtigde het lastig of vervelend vindt om contact te zoeken met een potentiële organisatie, dan is beperkte begeleiding vanuit de gemeente mogelijk. Mocht de uitkeringsgerechtigde reeds onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden verrichten, dan kunnen die op verzoek van de uitkeringsgerechtigde, indien aan de overige voorwaarden wordt voldaan, worden beschouwd als activiteiten in het kader van de tegenprestatie.

Wanneer de uitkeringsgerechtigde niet binnen 4 weken zelf een tegenprestatieplaats heeft weten te verkrijgen, dan zal vervolgens door de consultant in samenspraak met de uitkeringsgerechtigde een passende plek worden gezocht.

HOOFDSTUK 5: INDIVIDUELE INKOMENS- EN STUDIESTOESLAG

Artikel 5.1 Samenloop individuele inkomen- en studietoeslag

Een belanghebbende kan in een bepaald kalenderjaar nimmer in aanmerking komen voor de beide in de verordening genoemde toeslagen. Indien een persoon zowel aan de voorwaarden van de individuele inkomenstoeslag als aan de voorwaarden van de individuele studietoeslag voldoet, prevaleert de individuele studietoeslag.

Artikel 5.2 Uitzicht op inkomensverbetering

In artikel 36 Participatiewet is geregeld dat indien er sprake is van uitzicht op inkomensverbetering er geen recht bestaat op een individuele inkomenstoeslag.

De volgende personen worden geacht uitzicht te hebben op inkomensverbetering:

- personen die op de peildatum uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgen (BBL), studiefinanciering ontvangen op grond van de Wet Studiefinanciering 2000 (WSF) of een tegemoetkoming ontvangen op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten (WTOS) of die een dergelijke opleiding tijdens de referteperiode hebben gevolgd.
- personen die op de datum van aanvraag achteraf over een voorgaande periode (gelegen binnen de referteperiode) een inkomen ontvangen dat hoger is dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm.
- personen van wie vaststaat dat zij binnen 3 maanden na de aanvraag een inkomen gaan ontvangen wat hoger is dan de voor deze regeling geldende inkomensgrens van 110%.

Indien in de laatste twaalf maanden van de referteperiode een maatregel is opgelegd op grond van de Afstemmingsverordening die verband houdt met het schenden van één of meer arbeidsverplichtingen en hierdoor arbeidskansen zijn gemist, dan wordt geen Individuele inkomenstoeslag toegekend. Iemand heeft daarmee nagelaten om alles te doen om zijn inkomenspositie te verbeteren.

HOOFDSTUK 6: WET TAALEIS

Algemeen

De Eerste Kamer heeft op 17 maart 2015 ingestemd met het wetsvoorstel 'Wet taaleis WWB' (hierna: Wet taaleis). Dit wetsvoorstel is een uitvloeisel van een aantal afspraken uit het regeerakkoord "Bruggen slaan".

Het niet voldoende beheersen van de Nederlandse taal is nadrukkelijk géén uitsluitingsgrond of toegangsvoorwaarde voor bijstand. De taaleis is alleen van toepassing, als er recht op bijstand bestaat en heeft betrekking op alle bijstandsgerechtigden. De taaleis legt een inspanningsverplichting op aan de belanghebbende. Voldoende is dat de belanghebbende zich inspant om de Nederlandse taal machtig te worden om zo belemmeringen richting re-integratie en de arbeidsmarkt weg te nemen. Hiermee is de Wet taaleis een re-integratie-instrument. Doel van die inspanningsverplichting is om de volgende vaardigheden in de Nederlandse taal op referentieniveau 1F te verwerven:

- Spreekvaardigheid;
- Luistervaardigheid;
- Gespreksvaardigheid;
- Schrijfvaardigheid;
- Leesvaardigheid.

Met de Wet taaleis krijgen gemeenten de verplichting om van bijstandsgerechtigden te verlangen dat zij actief werken aan hun taalvaardigheid. Zonder Nederlands te begrijpen en te spreken is het immers veel moeilijker om aan het werk te komen en daarmee uit de bijstand te komen. Bovendien draagt kennis van de taal bij aan maatschappelijke participatie.

De Participatiewet kent een brede arbeids- en re-integratieverplichting. Gezien het belang van de beheersing van de Nederlandse taal voor arbeidsinschakeling is ervoor gekozen om de Participatiewet uit te breiden met een taaleis. In artikel 18b is de verplichting opgenomen om aan te tonen dat de aanvrager de Nederlandse taal beheerst. Niet meewerken aan de inspanning tot verbetering van de Nederlandse taal, kan volgens dit artikel leiden tot afstemming van de uitkering tot uiteindelijk wel 100%.

Artikel 6.1 Aantonen kennis Nederlandse taal

De belanghebbende moet over een document beschikken waaruit blijkt dat deze de Nederlandse taal voldoende beheerst. Deze plicht geldt voor iedere belanghebbende. De bewijslast rust in beginsel op de belanghebbende.

Lid 1. Wanneer een belanghebbende in de leerplichtige leeftijd (tussen 5 en 16 jaar) tenminste acht jaren in Nederland heeft gewoond, kan ervan uitgegaan worden dat door de belangheb-

bende gedurende acht jaar Nederlandstalig onderwijs is gevolgd. Dit hoeft niet verder met bewijsstukken onderbouwd te worden, omdat dat duidelijk is vanuit basisregistratie. Hiermee is het een feit van algemene bekendheid, dat niet bewezen hoeft te worden.

Lid 2. Voorbeelden van particulier of Nederlandstalig onderwijs in het buitenland zijn:

- een Belgisch diploma met een voldoende voor het vak Nederlands op de cijferlijst (beide documenten voorzien van apostille);
- een Surinaams diploma met voldoende voor het vak Nederlands op de cijferlijst (beide documenten voorzien van apostille);
- een diploma van het Europees baccalaureaat van de Europese school, met Nederlands als 1e of 2e taal en een voldoende voor het vak Nederlands;
- een getuigschrift International baccalaureaat Middle Years Certificate, International General Certificate of Secondary Education of International Baccalaureaat met een voldoende voor het vak Nederlands.

Lid 3. De volgende documenten worden door het college beschouwd als gelijkwaardig aan het diploma inburgering:

- een diploma Staatsexamen Nederlands als tweede taal (NT-2), programma I of II;
- een WIN-Certificaat, met bijbehorende verklaring van de school, met voldoende niveau voor onderdeel Maatschappij Oriëntatie (t/m 31 augustus 2001 85% of hoger, vanaf 1 september 2001 80% of hoger) en voldoende taalniveau op alle onderdelen (niveau A2);
- een Certificaat Inburgering Oudkomers met op alle taalonderdelen niveau A2;
- een document waaruit blijkt dat de Verkorte Vrijstellingstoets is afgelegd en behaald;
- een certificaat Naturalisatietoets (zoals dit luidde voor 1 april 2007). Hieruit moet blijken dat belanghebbende geslaagd is voor de volgende vijf onderdelen: kennis van staatsinrichting en maatschappij; spreek-, luister-, schrijf- en leesvaardigheid.

Bij een ander document kan bijvoorbeeld worden gedacht aan (deel)certificaten, waaruit blijkt dat men de Nederlandse taal op niveau 1F beheerst (taalcursussen).

Lid 4. Wanneer een belanghebbende al eerder heeft aangetoond dat hij de Nederlandse taal op het referentieniveau beheerst door de taaltoets met goed gevolg af te sluiten of wanneer er eerder door een college geoordeeld is dat de belanghebbende voldoet, dan geldt dat als voldoende bewijs. Let op dat hier gesproken wordt over een college. Dat betekent dat het ook een college kan zijn van een andere gemeente in Nederland, indien het niveau getoetst en vastgesteld is op grond van artikel 18b van de Participatiewet.

Lid 5. Wanneer de belanghebbende op geen andere manier kan bewijzen voldoende taalvaardig te zijn, kan deze dit nog aantonen via een eigen verklaring. Deze vult de belanghebbende in tijdens een intakegesprek of een participatiegesprek. Bij twijfel aan de taalvaardigheid of bij het ontbreken van deze verklaring en van bewijsstukken zoals opgenomen in de andere leden van dit artikel, kan een taaltoets worden afgenomen.

In bepaalde gevallen zal het college bovenstaande zaken wel in haar systemen terug kunnen vinden (zoals 8 jaar verblijf in Nederland, behalen opleiding), maar kan een belanghebbende dat zelf niet aantonen. In dergelijke gevallen geldt een eigen verklaring als het document waarmee een belanghebbende het niveau kan aantonen. De eigen verklaring betreft een checklist waarin in ieder geval wordt aangegeven door de belanghebbende waar hij scholing heeft gehad en welke periodes. Op dit formulier kan de belanghebbende ook aanvinken op welke manier hij heeft aangetoond dat hij voldoet aan de vereisten van de Wet taaleis. Indien mogelijk wordt de eigen verklaring vergezeld van relevante bewijsstukken. Indien die bewijsstukken er niet zijn, dan geldt de eigen verklaring dus als document dat de kennis van de Nederlandse taal aantoonst.

Artikel 6.2 De taaltoets

Dit artikel beschrijft dat de organisatie die de toets afneemt ook een advies formuleert met betrekking tot het niveau van taalvaardigheid. Dit behelst tevens een advies over de taaltraining die het beste bij de persoon en het niveau van de belanghebbende past, waarbij altijd wordt gekeken naar het goedkoopst adequate alternatief.

Artikel 6.3 Geen taaltoets

De keuze om geen taaltoets af te nemen is maatwerk. De omstandigheden van de belanghebbende en in de persoon gelegen factoren worden altijd meegewogen in dit besluit. Omdat de gemeente Putten de taaltoets ziet als re-integratie instrument en deze ook zo wil inzetten, zal geen taaltoets worden afgenomen als er andere langdurige individuele belemmeringen zijn richting de arbeidsmarkt. Het moet dus niet gaan om een tijdelijke belemmering zoals b.v. een gebroken arm of been.

In veel gevallen zal het afnemen van een taaltoets in zijn geheel niet zinvol zijn en tevens strijdig zijn met het evenredigheidsbeginsel; de voor de belanghebbende nadelige gevolgen van een besluit zijn onevenredig in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen. Dat is het geval bij personen waarvan reeds is vastgesteld dat zij niet leerbaar zijn of wanneer er sprake is van andere zwaarwegende problematiek in het individuele geval. Hierbij kan worden gedacht aan psychische problemen, waardoor zowel het afleggen van de taaltoets als het leveren van inspanningen na het zakken voor de toets geen toegevoegde waarde heeft. Vaak zal het zelfs enkel negatieve consequenties hebben. Een dergelijk traject is namelijk een zware belasting voor de belanghebbende en zal veelal leiden tot een teleurstelling en wellicht een afstemming van de uitkering. Bovendien investeert het college op die manier tijd en geld, terwijl op voorhand duidelijk is dat dit niet tot het gewenste resultaat zal leiden.

Ook wordt er geen taaltoets afgenomen als op voorhand duidelijk is dat de bijstandsverlening van korte duur zal zijn. Dat kan zich bijvoorbeeld voordoen bij een op handen zijnde emigratie of wanneer de belanghebbende reeds een arbeidsovereenkomst is aangegaan, die start op een datum in de toekomst. De reden hiervan is dat er voor de belanghebbende na een eventueel

negatief resultaat van de toets niet voldoende tijd is om het taalniveau te verhogen; vaak zal er wat tijd overheen gaan voordat iemand kan starten met een taaltraining.

Artikel 6.4 Kennisgeving en (geen) bereidverklaring

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 6.5 Aanbod taaltraject

Er wordt een traject aangeboden die past bij de situatie van de belanghebbende en diens mogelijkheden, waarbij altijd gekozen wordt voor de goedkoopst adequate voorziening. De invulling van het traject is afhankelijk van het gemeten en redelijkerwijs haalbare niveau van een belanghebbende en kan variëren van de inzet van een taalmaatje tot een taal cursus bij een onderwijsinstelling.

Artikel 6.6 De voortgang van het taaltraject

De inspanningen en voortgang van het traject worden halfjaarlijks middels een heronderzoek gevolgd. Het is aan de belanghebbende om de inspanningen en vorderingen aan te tonen middels een bewijs van aanwezigheid en rapportages omtrent de voortgang. Deze gegevens kunnen door de belanghebbende opgevraagd worden bij het instituut dat de training geeft.

Artikel 6.7 Het ontbreken van elke vorm van verwijtbaarheid

In dit artikel wordt invulling gegeven aan lid 6 onderdeel b van artikel 18b van de Participatiewet. Daar is opgenomen dat geen verlaging wordt toegepast indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, voor wat betreft het niet slagen voor de taaltoets.

In artikel 6.3 is opgenomen dat het college een belanghebbende in bepaalde gevallen geen taaltoets laat afleggen. Dit is onder andere het geval wanneer reeds duidelijk is dat een belanghebbende niet leerbaar is en/of wanneer hij de toets hoogstwaarschijnlijk nooit zal halen. Bij het vaststellen van de verwijtbaarheid wordt bij de redenen uit artikel 6.3 aangesloten. Theoretisch zou het zo moeten zijn, dat een persoon die valt onder een van deze criteria, de toets doorgaans niet hoeft hoeven afleggen. Het college heeft dan immers al besloten dat de toets niet van toepassing is. Er zullen zich echter situaties voordoen waarin de omstandigheden vooraf niet geheel duidelijk waren of pas later, tijdens of na het maken van de toets, zijn opgekomen.

Naast de genoemde redenen, zijn er nog legio omstandigheden die oorzaak kunnen zijn van het ontbreken van verwijtbaarheid. Dat zal altijd op individueel niveau beoordeeld moeten worden. De omstandigheid dient te worden gezien in het licht van de individuele situatie. Het kan bijvoorbeeld gaan om iemand die tijdens de periode dat hij zich had moeten inspannen thuis veel problemen heeft gehad, waardoor het leren van de Nederlandse taal tijdelijk niet kon plaatsvinden.

Artikel 6.8 Relatie met de Wet educatie

Indien een belanghebbende een aanbod met als doel taalverhoging heeft aanvaard en dit nog steeds volgt op de ingangsdatum van de Wet taaleis, is hij actief bezig met Nederlandse taalverhoging. Hij levert daarmee 'voldoende inspanning'.

Artikel 6.9 Relatie met de Wet inburgering

Indien een belanghebbende een inburgeringstraject volgt, is hij actief bezig met Nederlandse taalverhoging. Hij levert daarmee 'voldoende inspanning'.

Artikel 6.10 Herzien en afstemmen verlaging

In dit artikel is een aantal zaken geregeld, die in de wet niet helemaal duidelijk, dan wel niet voldoende uitgewerkt is. Zou de letter van de wet worden gevolgd, dan is er in verschillende gevallen sprake van een schending van het evenredigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel. Er is bijvoorbeeld geen inkeerbepaling opgenomen in de wet. Voorbeelden hiervan:

- Iemand geeft in eerste instantie aan niet bereid te zijn om zich in te spannen de Nederlandse taal machtig te worden. Vervolgens bedenkt hij zich en gaat hij toch aan de slag. Wanneer de wet zou worden gevolgd, dan zou de verlaging, ondanks deze ommekeer van de belanghebbende, toch gewoon blijven doorlopen. Dit motiveert de belanghebbende uiteraard absoluut niet om het gedrag te veranderen, terwijl het college juist wel wil dat een belanghebbende zich alsnog gaat inspannen.
- Wanneer een belanghebbende zich juist wel bereid heeft verklaard de Nederlandse taal te leren en hij dat ook doet, maar er een aantal maanden later mee stopt, dan geldt dezelfde hoogte van de verlaging als bij iemand die nooit gestart is. Dus, iemand die na 7 maanden stopt en de toets niet haalt, zou meteen een maatregel van 40% krijgen, in plaats van 20%. Stopt iemand na 12 maanden dan bedraagt de verlaging zelfs 100%. Dit is niet proportioneel. Met deze bepaling is getracht dit onbedoelde effect te repareren; met deze bepaling is geregeld dat de maanden die de belanghebbende zich wél inspant, niet worden meegerekend voor het bepalen van de hoogte van de afstemming. Als iemand stopt na 7 maanden zijn best gedaan te hebben, dan bedraagt de maatregel 20% gedurende 6 maanden. Vanaf de 7e afstemmingsmaand gaat de afstemming naar, 40 % enz.

Als iemand gedurende 3 maanden een afstemming heeft gehad van 20%, vervolgens 4 maanden zich inspant en daarna weer stopt, volgt eerst nogmaals 3 maanden een afstemming van 20% en daarna 6 maanden 40%.

HOOFDSTUK 7: TEGEMOETKOMING KOSTEN KINDEROPVANG SOCIAAL MEDISCHE INDICATIE 2017

Algemeen

Op 1 januari 2005 is de Wet kinderopvang in werking getreden. In deze wet zou een regeling voor sociaal medische indicatie (SMI) worden vastgelegd. Dit is echter tot op heden nog niet vastgelegd. Gemeenten kunnen zelf bepalen op welke wijze zij richtlijnen en besluiten voor kinderopvang voor SMI vastleggen.

Artikel 7.1 Doelgroep

Gemeenten kunnen zelf een keuze maken voor de gemeentelijke doelgroep Kinderopvang SMI.

De keuze voor de doelgroep SMI is als volgt:

1. werknemers met een chronisch zieke of gehandicapte partner;
2. ouder(s) bij wie sprake is van een somatische aandoening, een psychiatrische ziekte of problemen in het psychosociaal functioneren waardoor men niet meer in staat is de praktische verzorging van een kind of kinderen op zich te nemen;
3. ouder(s) met een kind/kinderen met een somatische aandoening en/of gedragsproblematiek waardoor sprake is van overbelasting van ouders.

Het betreft situaties die betrekking hebben op de ouders en/of de kinderen.

Voor het bepalen van de draagkracht wordt aangesloten bij de bepalingen inzake de bijzondere bijstand, waarbij het vermogen in de woning niet wordt meegenomen.

Artikel 7.2 Vormen kinderopvang

Bij toepassing van deze regeling voor SMI kan gebruik worden gemaakt van een kindercentrum (dagopvang en buitenschoolse opvang) en gastouderopvang. Hiermee is er een keuze voor een bepaalde vorm van kinderopvang, die passend is bij de gezinssituatie. Het betreft vormen kinderopvang, zoals vermeld in de Wet Kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen. De omschrijvingen hiervan staan in de begripsbepalingen van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen en worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze beleidsregel. De Wet kinderopvang, die in 2005 in werking trad, is nu onderdeel van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen.

Artikel 7.3 Aanvraag

Het is noodzakelijk dat de aanvrager voldoende informatie aanlevert om een oordeel te kunnen vormen over de noodzaak van de kinderopvang. Een kopie van de plaatsingsovereenkomst met een kinderopvangorganisatie is noodzakelijk. Indien er nog geen sprake is van kinderopvang, kan de plaatsingsovereenkomst na het advies worden opgevraagd.

Indien ouders in aanmerking komen voor de kinderopvangtoeslag van het Rijk via de Belastingdienst, dienen zij dit aan te vragen en aan te wenden voor de kinderopvang. Indien dit niet het geval is, zorgt de gemeente voor de aanvullende bekostiging middels bijzondere bijstand. De adviesprijs voor het uurtarief van de kinderopvang is van toepassing voor de berekening van de uurprijs kinderopvang en bekostiging door de gemeente.

Artikel 7.4 Duur en wijze van uitbetaling van de tegemoetkoming

De tegemoetkoming wordt achteraf uitbetaald na ontvangst van de factuur van het kinderopvangcentrum of het gastouderbureau en na controle van de aangevraagde kinderopvangtoeslag van het rijk.

Artikel 7.5 Intrekking tegemoetkoming

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 7.6 Terugvordering

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

HOOFDSTUK 8: VRIJLATING VAN INKOMEN

In beginsel worden alle inkomsten die een werkzoekende heeft aangevuld tot de geldende bijstandsnorm. Anders gezegd: de inkomsten worden gekort. Op grond van de Participatiewet zijn er mogelijkheden tot een gedeeltelijke vrijlating van de inkomsten. Dit kan het geval zijn als er sprake is medische urenbeperking of als er naar het oordeel van het college sprake is van het bijdragen aan de arbeidsinschakeling. Medische urenbeperking kan alleen worden vastgesteld als hier een advies van een arts en/of arbeidsdeskundige aan ten grondslag ligt.

Artikel 8.1 Definities vrijlating inkomsten

In dit artikel worden een aantal definities geregeld. Onder meer wat onder inkomsten uit arbeid wordt verstaan maar ook wat wordt verstaan onder de inkomstenvrijlating.

Artikel 8.2 Recht op inkomstenvrijlating

In het eerste lid is geregeld dat het recht op inkomstenvrijlating op aanvraag maar ook ambts-halve kan worden vastgesteld.

In het tweede lid is geregeld dat de vrijlating alleen geldt indien het totaal van de inkomsten lager is dan de geldende bijstandsnorm.

In het derde lid is geregeld dat een vrijlating een keer per uitkeringsperiode kan worden toegekend.. Tevens is geregeld wat wordt verstaan onder een uitkeringsperiode.

In het vierde lid is geregeld dat geen nieuwe vrijlating kan worden toegekend als er een nieuwe uitkering wordt toegekend binnen zes maanden nadat de vrijlating is ingegaan.

In het vijfde lid is bepaald dat een nieuwe vrijlatingsperiode voor een alleenstaande ouder niet eerder kan aanvangen dan na 30 maanden na het begin van de laatste vrijlatingsbepaling.

Het zesde lid regelt dat de inkomstenvrijlating wordt toegepast binnen een periode van 24 aangesloten maanden. Het kan voorkomen dat een werkzoekende een maand wel werkt, de volgende niet enz. Er kan ook een langere periode zijn dat iemand niet werkt. De vrijlating van zes maanden als bedoeld in artikel 8.1 lid 2 onder a moet aangewend zijn binnen 24 maanden. Heeft de werkzoekende niet de volledige zes maanden gebruik kunnen maken van de vrijlating dan vervalt de niet gebruikte maanden.

Artikel 8.3 Bijdragen aan arbeidsinschakeling

In dit artikel is geregeld wanneer er sprake is van bijdragen aan arbeidsinschakeling. Er ligt een verband tussen de inkomensvrijlating en een persoonlijk plan van aanpak. Dit mag in de vorm van een specifiek plan van aanpak maar dit plan kan ook onderdeel uitmaken van een beschikking. Tevens moet er een relatie zijn met volledige uitstroom uit de uitkering. Dit is het doel waar binnen het plan (uiteindelijk) naar toe gewerkt moet worden. Onderbreking van het plan van aanpak heeft tot gevolg dat de vrijlating wordt stopgezet.

Artikel 8.4 Geen recht op arbeidsinschakeling

In dit artikel is geregeld in welke gevallen in ieder geval geen recht bestaat op een inkomsten vrijlating. Dit geldt onder meer voor inkomen verworven uit illegale activiteiten of wanneer deze niet gemeld zijn en er dus sprake is van schending van de inlichtingenplicht.

Artikel 8.5 Herziening, intrekking en terugvordering

Als de vrijlating van inkomsten is toegekend kan in bepaalde gevallen deze toekenning herzien of ingetrokken worden. Herzien wil zeggen dat het besluit deels in stand blijft. Ingetrokken wil zeggen dat het volledige toekenningsbesluit vervalt. Als er sprake is van herziening of intrekking en er is sprake van ten onrechte verstrekte vrijlating dan wordt de teveel verstrekte uitkering teruggevorderd.

HOOFDSTUK 9: SLOTBEPALINGEN

De artikelen in dit hoofdstuk behoeven geen nadere toelichting.